PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVII Nr. 10 952 Prima ediție | Sîmbătă 5 noiembrie 1977 | 6 PAGINI — 30 BANI

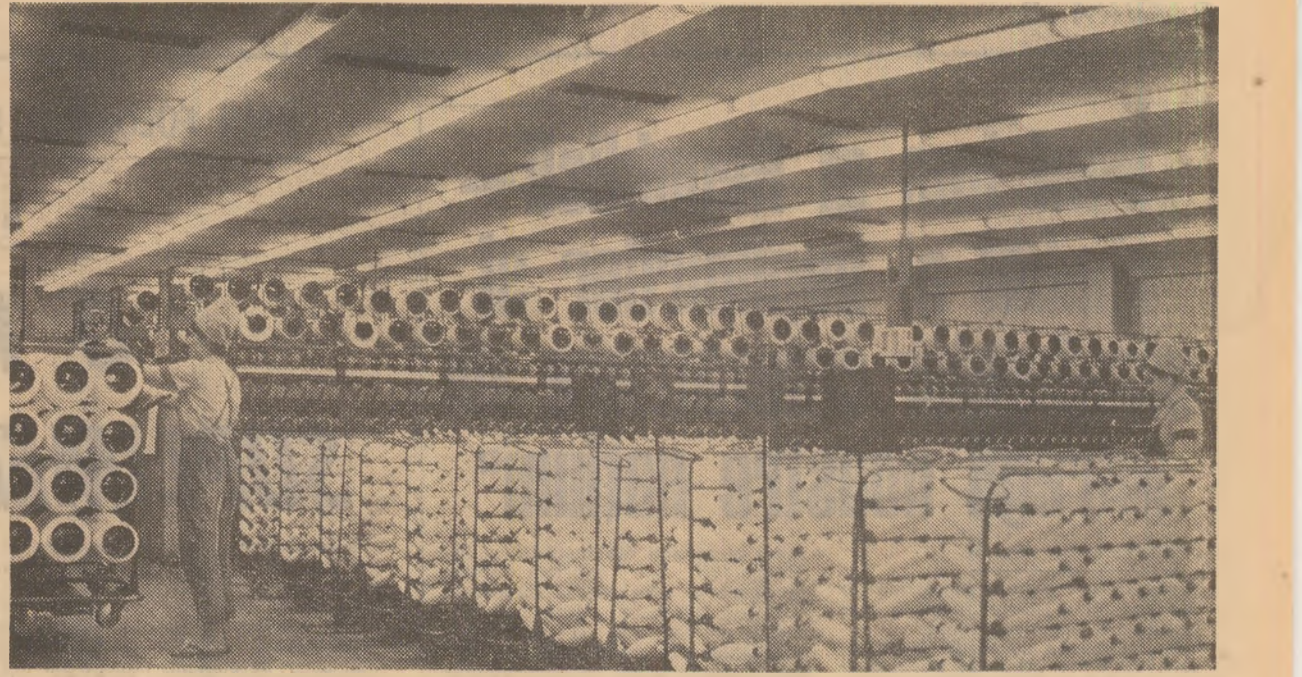

Intr-una din secțiile Combinatului de fire și fibre sintetice din Săvinești Foto: E. Dichiseanu

CORELAȚII FUNDAMENTALE ALE UNEI ECONOMII DINAMICE, PROSPERE, TEMELIA BUNĂSTĂRII ÎNTREGULUI POPOR

FIECARE NĂZUIEȘTE LA O VIAȚĂ CÎT MAI BUNĂ: ȘTIE ÎNSĂ, FIECARE, CUM POATE CONTRIBUI LA ÎNFĂPTUIREA ACESTEI LEGITIME ASPIRAȚII ?

3. Creșterea mai rapidă a productivității muncii în raport cu retribuția medie

Intre corelațiile care au o profundă inriurire asupra funcționării mecanismului economic național este și aceea privind **creșterea mai rapidă a productivității muncii in raport cu retribuția medie.** Se știe că ridicarea productivității muncii, asigurind creșterea cantității de bunuri produse intr-o unitate de timp, determină reducerea cheltuielilor legate de retribuția pe unitatea de produs — in vreme ce majoritatea retribuțiilor acționează in sens contrar, adică sporește ponderea acestor cheltuieli pe produs.

Drept urmare, creșterea mai rapidă a productivității muncii față de retribuția medie este de natură nu numai să anihileze majorarea cheltuielilor de retribuție pe unitate de produs, ci chiar să diminueze costurile de producție in ansamblul lor. Un exemplu cifric in acest sens credem că este edificator. Să presupunem că, intr-o anumită perioadă, bunăoară intr-o lună, o intreprindere cu 1 000 de lucrători are drept sarcină de plan să producă 2 000 de tone de produse, pentru care i-a fost destinat un fond de remunerare totalizind 2 milioane de lei. Avem in vedere că pentru fiecare tonă de produs cota de beneficiu este de 200 lei. In condițiile in care productivitatea muncii sporește, de pildă, cu 10 la sută, același efectiv de lucrători va produce 2 200 tone produse. In aceeași perioadă, fondul de remunerare crește cu 5 la sută, adică de la 2 milioane la 2 100 000 lei. Deci retribuția medie pe lucrător se va ridica de la 2 000 lei la 2 100. Fondul de remunerare majorat cu 5 la sută s-a plătit nu pentru 2 000 de tone de produse, ci pentru 2 200, ceea ce face ca cheltuielile aferente remunerației să scadă de la 1 000 lei pe tonă la circa 950 lei. Cei aproape 50 lei economisiți la fiecare tonă de produse contribuie la majorarea volumului de acumulări al societății : astfel, intreprinderea va fi in măsură să aloce la buget 250 lei la fiecare tonă de produs fabricată, in loc de 200 lei cit se stabilise inițial prin plan.

Se desprinde concluzia că **numai atunci cind fiecărui procent de creștere a retribuției medii ii corespunde o majorare superioară a productivității muncii se creează condițiile efective pentru reducerea generala a costurilor de producție, implicit pentru sporirea acumulărilor.** Dezvoltind raționamentul, este lesne de sesizat reversul situației : dacă productivitatea muncii ar crește in același ritm sau ar rămine in urma creșterii retribuției medii, acumulările, in primul caz, ar rămine constante, cum s-ar spune, dezvoltarea țării ar bate pasul pe loc ; iar in al doilea caz, acestea s-ar micșora, ceea ce ar insemna incetinirea ritmului de creștere a venitului național, implicit de dezvoltare a economiei și de ridicare a nivelului de trai. Așadar, **nu poate fi vorba de progres economic și nici de o imbunătățire a nivelului de trai atit timp cit ritmul de creștere a productivității muncii nu este superior celui al retribuției medii.**

Devansarea sensibilă a creșterii retribuției medii de către creșterea productivității muncii este impusă și de alte considerente ; in primul rind de faptul că, pentru sporirea continuă a productivității muncii, sint necesare importante fonduri de investiții pe baza cărora să se asigure dotarea cu mașini și utilaje moderne, asimilarea unor tehnologii avansate. Desigur, aceste cheltuieli, legate de creșterea nivelului tehnic al producției, se răsfring asupra costurilor, majorindu-le. Pentru ca aceste cheltuieli să nu afecteze negativ eficiența economică, creșterea venitului național este deosebit de important, așa cum s-a subliniat la recenta plenară a C.C. al P.C.R., ca să se realizeze un volum de producție cit mai mare la 1 000 lei fonduri fixe. Evoluția raportului producție — fonduri fixe prezintă o mare insemnătate pentru restituirea cheltuielilor necesitate de dotarea cu mijloace de producție și, totodată, pentru asigurarea fondurilor necesare reproducției socialiste lărgite, pentru asigurarea creșterii nivelului de trai.

In mod evident, prin creșterea producției la fiecare mașină, la fiecare utilaj se asigură o mai inaltă productivitate a muncii, ceea ce condiționează reducerea cheltuielilor cu retribuția pe unitatea de produs. Fără o asemenea evoluție, prin majorarea retribuțiilor s-ar ajunge la o majorare a prețului de cost pe unitatea de produs, situație neacceptabilă, cu consecințe negative asupra nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ioan ERHAN

(Continuare in pag. a V-a)

„Noul Imn al Republicii — simbol al împlinirilor și năzuințelor cutezătoare ale întregii noastre națiuni"

Dind glas sentimentelor de puternică vibrație patriotică, numeroase alte colective de oameni ai muncii de pe intreg cuprinsul țării — romani, maghiari, germani și de alte naționalități — au continuat să adreseze Comitetului Central al Partidului Comunist Romăn, tovarășului Nicolae Ceaușescu, telegrame in care iși exprimă deplina lor satisfacție și recunoștință pentru noul Imn de Stat al Republicii Socialiste România, imn ce glorifică tradițiile revoluționare ale poporului nostru, unitatea sa de nezdruncinat in jurul partidului in lupta pentru ridicarea României socialiste pe noi culmi de civilizație și progres, pentru triumful comunismului in scumpa noastră patrie.

In telegrame este exprimată, totodată, adeziunea totală față de normele de adresare intre cetățenii țării, care corespund noilor relații sociale, esenței societății noastre bazate pe egalitate, colaborare și stimă reciprocă, reflectă schimbările fundamentale survenite in viața politico-economică a României socialiste.

Pe adresa C.C. al P.C.R., a tovarășului Nicolae Ceaușescu, continuă să sosească, din intreaga țară, telegrame în care se exprimă satisfacția deplină pentru adoptarea Imnului de Stat al Republicii Socialiste România, aprobarea unanimă față de legiferarea normelor de adresare între cetățenii patriei noastre.

„Alături de intregul nostru popor — se spune in telegrama colectivului de oameni ai muncii de la **Schela de extracție Videle** — aprobăm din toată inima noul Imn de Stat al Republicii Socialiste România și normele de adresare intre cetățenii țării noastre. Muzica noului imn vine ca o torță mărează din vremuri de demult, ecoul său făcind, in permanență, să vibreze inimile acestui popor care a aspirat dintotdeauna spre mai bine, spre lumină și demnitate. Textul adaptat exprimă, cum nu se poate mai bine, realitățile prezente ale patriei, avintul caracteristic națiunii noastre socialiste, bucuria de a fi făuritorii unei țări libere, așa cum au visat-o moșii și strămoșii noștri. In el s-a condensat o intreagă istorie. O istorie plină de jertfe, pentru ca noi cei de azi, «Să trăim stăpini in țară. / Ziditori ai lumii noi»".

„Odată cu țara, și noi, comuniștii, toți locuitorii județului Botoșani dăm glas emoției și profundei satisfacții ce a cuprins inimile noastre prin adoptarea de forul legislativ suprem al țării din inițiativa dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, a legilor privind noul Imn de Stat și normele de adresare intre cetățenii Republicii Socialiste România — se arată in telegrama **Comitetului județean Botoșani al P.C.R.** Noul Imn de Stat al Republicii Socialiste România ne inalță și mai mult sufletele, amintindu-ne mereu de datoria sacră de a apăra moștenirea sfintă lăsată nouă de inaintași, de a munci cu dăruire și abnegație pentru ca patria iubită să se inalțe mereu liberă și demnă in lume".

„Oamenii muncii mureșeni — romăni, maghiari, germani — iși exprimă satisfacția și deplina aprobare față de hotăririle Plenarei C.C. al P.C.R. și legile adoptate de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale privind Imnul de Stat și normele de adresare intre cetățenii patriei noastre, față de intreaga politică internă și externă a partidului și statului nostru" — se subliniază in telegrama **Comitetului județean Mureș al P.C.R.**

„Comuniștii, toți oamenii muncii din municipiul Hunedoara — se spune in telegrama **Comitetului municipal Hunedoara al P.C.R.** — iși exprimă cu adincă emoție sentimentele de mindrie și nemărginită recunoștință față de conducerea partidului și statului, față de dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru noul Imn de Stat al țării noastre, care glorifică eroismul poporului romăn, lupta sa seculară pentru libertate, neatirnare și dreptate socială, dragostea pentru glia strămoșească și care sintetizează cuceririle revoluționare din anii socialismului. Ne exprimăm, de asemenea, totala noastră adeziune față de legea privind normele de adresare in relațiile dintre cetățeni, care constituie incă o dovadă elocventă a permanentei preocupări a conducerii de partid și de stat, a dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, de punere in concordanță a normelor de relații dintre oameni, ale eticii socialiste, cu schimbările fundamentale survenite in viața politico-economică a societății noastre".

„**Personalul muncitor al Institutului de cercetare și proiectare pentru autovehicule și tractoare din Brașov** — se spune in telegrama consiliului oamenilor muncii din I.C.P.A.T.-Brașov — vă transmite marea lui bucurie și mulțumire față de măsurile inițiate de conducerea partidului, de dumneavoastră personal și legiferate de M.A.N. privind adoptarea noului Imn de Stat al României socialiste și statuarea normelor de adresare intre cetățenii țării noastre. Sintem mindri de a fi contemporani cu aceste inălțătoare momente din istoria patriei noastre, care reprezintă pentru intregul nostru popor un nou și puternic imbold spre noi și avintate fapte de muncă, pentru a face ca scumpa noastră patrie să strălucească in comunista eră ca o stea".

„**Minerii din Poiana Ruscăi** vibrează la unison cu intreaga noastră națiune, intonind noul Imn de Stat al României socialiste — se spune in telegrama colectivului de muncă de la Intreprinderea minieră Hunedoara-Teliuc. Inimile noastre, cuprinse de emoția versurilor cu putere de faptă, in care trecutul glorios și prezentul incărcat de impliniri se ingemănează cu idealul comunist, ne inarmează brațul și mintea cu hotărirea nestrămutată de a ne respecta angajamentele asumate in intrecere". „Generalizarea apelativului de «tovarăș» — se spune, de asemenea, in telegramă — reprezintă un drept cucerit, dreptul omului muncitor de a fi egal și demn, pentru care poporul nostru a luptat de-a lungul existenței sale".

„Consfințire a tradițiilor progresiste și revoluționare ale națiunii, ale artei noastre care și-a tras dintotdeauna seva din adincul vieții poporului, servindu-i cu abnegație interesele și năzuințele — se arată in telegrama **Consiliului Culturii și Educației Socialiste** — noul Imn de Stat al Republicii Socialiste România reflectă, in acordurile vibrante ale melodiei create de marele compozitor patriot Ciprian Porumbescu, aspirațiile de veacuri ale celor ce muncesc, dragostea lor de glia natală, lupta necurmată pentru libertate și independență, realizările epocale dobindite sub conducerea Partidului Comunist Romăn pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate in scumpa noastră patrie. Evocind trecutul eroic, reliefind măreția

(Continuare în pag. a II-a)

VRANCEA — în deceniul dezvoltării sale accelerate

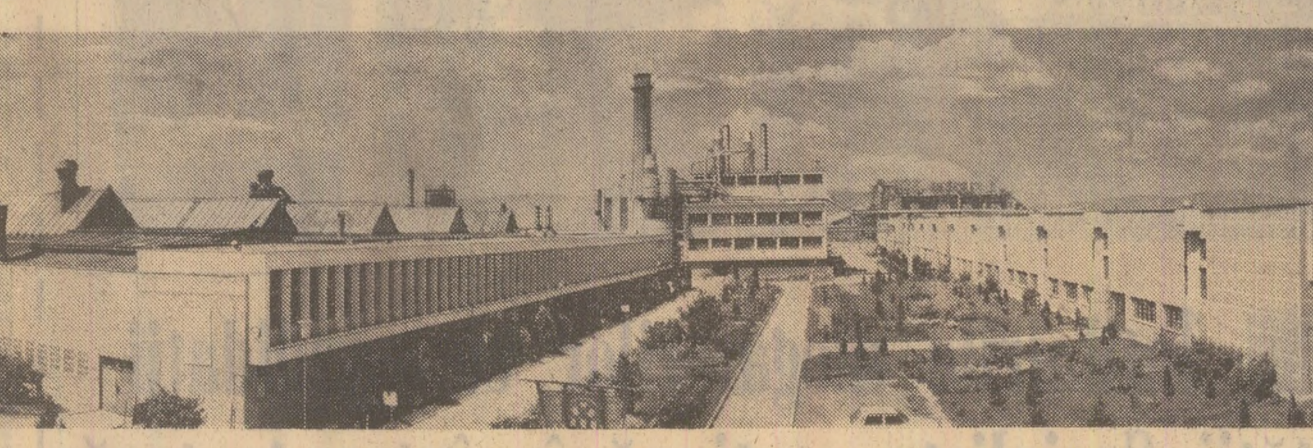

Publicăm, în pagina a III-a, un reportaj despre dezvoltarea economico-socială a județului Vrancea Foto: E. Dichiseanu

Meridianul trasat de copii

PICĂTURA DE CERNEALĂ

O sută de copii. Două buciume, o toacă, un buhai, șaizeci de fluierașe și tot ce au putut izvodi cu mai multă pricepere și har al frumosului cusătoresele de straie strămoșești de pe meleagurile dimbovițene. Ființa unică a purității, a candorii, a inocenței privind cu două sute de ochi in somptuozitatea unei săli in care spectatorii veniseră tocmai de pe cealaltă parte a Pămintului, din Țara lui Soare-răsare, din Japonia. Pe scenă, copiii din Petrești și Runcu Dimboviței. In stal, cei 125 de instrumentiști ai ansamblului simfonic „Metropolitan" din Tokio. Cei din urmă abia dăduseră in fața tirgoviștenilor un concert simfonic de aleasă ținută, iar dimbovițenii, spre a le dezvălui un strop din frumusețea spirituală a acestor meleaguri, le-au adus pe scena ansamblul de copii „Cununița", laureat al Festivalului „Cintarea Romăniei".

O sută de copii desprinși parcă din poveste, Ilene Cosinzene și Feți Frumoși care, prin cutezanța candorii lor și prin măiestria cintecelor și jocurilor invățate de la bunici și părinți deveniseră adevărați virtuozi ai exprimării nestematelor de artă populară care de două milenii ne-au luminat drumul prin istorie. Desăvirșirea n-are virstă. Nici talentul, nici măiestria. Uneori putem privi cu uimire și fior un singur „copil-minune", dar o sută de copii-minune strinși laolaltă, din munții și din Cimpia Dimboviței, par o alcătuire de vrajă, de vis. Mă uitam la cei din sală. Au trăit la inceput o avidă curiozitate, „bombardind" scena cu flash-urile aparatelor fotografice, apoi s-au lăsat inecați in valurile de emoție sparte de irumperea entuziasmului ce le țișnea din piepturi după fiecare cintec sau dans. Ii priveam și mă intrebam cum se poate transmite omenescul peste atitea meridiane ? Oare mai trebuie explicat ce taină dezlega inimile și deznoda lacrimile emoției atunci cind buciumele, toaca, buhaiul și fluierașele chemau la „Porneala" sau la „Răvășitul" oilor, cind se inlănțuiau imaginile datinilor de iarnă, sau cind irumpeau in zborul lor in cercuri „călușarii" ? Aș cuteza să pun ansamblul copiilor dimbovițeni „Cununița" alături de celebrul și virtuozul „Madrigal", dar pentru a fi crezut ar trebui ca toată lumea să-i vadă.

Ioan GRIGORESCU

Pași viguroși pe drumul afirmării celor mai buni în muncă și artă

„CÎNTAREA ROMÂNIEI" ÎN EDIȚIA 1977-1979

Prin minunatele fapte de abnegație in muncă, dezvăluite pretutindeni pe harta țării prin impresionanta desfășurare de energie, talent și virtuozitate artistică, prin rezultatele tot mai bune obținute in afirmarea creației tehnice de masa, Festivalul național „Cintarea Romăniei", organizat din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, s-a definit ca un amplu și memorabil poem dedicat de popor patriei, trecutului ei glorios și prezentului ei eroic, in care aflăm chezășia viitoarelor succese pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. S-au conturat incă o dată, exemplar, liniile de forță ale democratismului societății noastre și umanismul ei revoluționar. S-a confirmat in mod strălucit geniul creator al poporului, ferm angajat spre noi orizonturi de civilizație materială și spirituală.

Pe genericul unui climat de inaltă răspundere față de menirile educative ale artei, față de exigențele sporite ale milioanelor de spectatori, exprimind totodată o conlucrare tot mai fertilă și generoasă intre artiștii profesioniști și amatori, prima ediție a festivalului a marcat o imbogățire substanțială a repertoriului cu numeroase lucrări originale, caracterizate printr-un vibrant mesaj politico-educativ, patriotic și civic, o preocupare sporită pentru ridicarea calității artistice a manifestărilor, diversificarea și lărgirea sferei de cuprindere a dialogului dintre făuritorii fenomenului artistic și masele largi ale celor ce muncesc.

S-au editat in această perioadă pe plan național 4 culegeri cu caracter antologic cuprinzind poezii patriotice, piese de teatru, cintece revoluționare, muzică ușoară ; au văzut lumina tiparului circa 20 de piese de teatru in limba română, 15 in limba maghiară și 11 in limba germană (lucrări originale și traduceri) ; au ajuns la formațiile corale zeci de lucrări noi.

Succesele au fost desigur numeroase. Dar analizind intreaga desfășurare a festivalului in spirit critic, in lumina exigențelor formulate de programul de măsuri adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1976, a cerințelor educative afirmate de viață, de opera făuririi omului nou, a omului capabil să contribuie cu toată energia, competența și devotamentul lui la infăptuirea hotăririlor Congresului al XI-lea al partidului, a programului suplimentar de dezvoltare a economiei naționale in cincinalul 1976—1980, aprobat de recenta plenară a C.C. al P.C.R. — vom ințelege că avem datoria să ridicăm pe o treaptă nouă implinirile primei ediții, să lichidăm neajunsurile manifestate.

Sub indrumarea consiliilor de educație politică și cultură socialistă, manifestările cultural-educative din cluburi muncitorești și case de cultură, de la căminele culturale au continuat neintrerupt în cea mai mare parte a localităților țării, in marile intreprinderi și instituții și după gongul final al primei ediții a festivalului. Stagiunea estivală, spectacolele acestei toamne au venit să susțină cu fapte ideea generoasă care a stat la baza organizării marii intreceri naționale : festivalul constituie o permanență a vieții noastre spirituale, o stare de spirit, un cadru fertil oferit talentelor autentice spre afirmarea lor tot mai plenară.

Bogata paletă a manifestărilor care au făcut ca practic pauza dintre două ediții ale festivalului să nu existe, acțiunile cu ecou amplu in conștiința publicului spectator din ultima perioadă au fost concepute ca omagii emoționante ale evenimentelor politice la care intregul nostru popor participă in această perioadă : alegerile de deputați in consiliile populare, Conferința Națională a partidului. Amplele manifestări cultural-artistice județene care au dobindit de acum o frumoasă tradiție („Toamna băcăuană", „Zilele culturii la Reșița", „Danubius '77", „Pontica" etc), care reunesc producțiile artiștilor profesioniști și amatori, festivalurile desfășurate pe plan local ori interjudețean, cum au fost cele de muzică ușoară și

Constantin MINDREANU
secretar al C.C. al U.G.S.R.,
vicepreședinte
al Consiliului Culturii
și Educației Socialiste

(Continuare in pag. a IV-a)

Imnul dăinuirii noastre

Triumful intregului popor este Imnul țării noastre, triumf zărit cindva și de sub cerul adinc albastru al Moldovei de Nord. El este simbolul zidirii noi al patriei, strălucind azi in lume sub flacăra tricolorului independenței noastre. Văzut de ochiul deschis al nemuririi, Imnul, gindit și puternic simțit in muzică de Ciprian Porumbescu, a fost păstrat in sufletul nostru ca dar nepreţuit al bunicilor, reizbucnind azi mai puternic, mai implinit prin lupta revoluționară, prin unirea și munca noastră, prin noile realități ale vieții socialiste. Mai ales prin lupta pentru libertate și dreaptă stăpinire omenească a țării de către intreaga națiune, dar reinălțat mai proaspăt, acest imn sub cerul Romăniei socialiste este incă un semn al voinței noastre de a construi durabil, de a ne lega dăinuirea de trunchiul tradiției puternic implantată in conștiința noastră, a tuturor. Emanație a ritmului ascendent al vieții noastre, al elanului nostru muncitoresc, noul tricolor muncitoresc și socialist este imnul dăinuirii strălucitoare a Romăniei in comunism.

Violeta ZAMFIRESCU

Cuvîntul cald ce ne exprimă

Sensul adinc al cuvintului **tovarăș** l-am deslușit limpede atunci cind am trecut pragul combinatului nostru siderurgic. Sintem tovarăși de muncă, de luptă in această vatră a focului nestins de peste două secole. Topirea și modelarea metalului este o muncă colectivă, rezultatele sint efectul eforturilor comune, ale intrajutorării tovărășești. Iată de ce nici nu s-ar putea concepe ca furnaliștii, oțelarii sau laminatorii să se adreseze intre ei altfel.

„Tovarăș" — cuvintul cald care ne exprimă — marchează raporturile de esență revoluționară din societatea noastră : raporturi de proprietari și producători, pătrunse de umanism, de demnitate, de stimă adevărată. Trăiesc o vie satisfacție pentru faptul că, prin noua lege, normele de adresare se imbogătesc cu termeni care exprimă fidel calitatea noastră cucerită de **oameni ai muncii și de personal muncitor.** Vom dovedi și de aici inainte, prin faptele noastre, că sintem adevărați tovarăși, că știm să fim la inălțimea demnității, pe care numai o societate socialistă, ca a noastră, o dă ființei umane.

Dobre PLEȘOIANU
maistru la Combinatul siderurgic-Reșița

„Noul Imn al Republicii — simbol al împlinirilor și năzuințelor cutezătoare ale întregii noastre națiuni"

(Urmare din pag. I)

prezentului, imnul reprezintă o chintesență a istoriei în plină desfășurare a poporului român".

In telegrama adresată de **locuitorii comunei „Ciprian Porumbescu"**, județul Suceava, se spune : „Ne mîndrim că melodia, atît de îndrăgită de întreaga suflare românească, a fiului comunei noastre care a copilărit, a trăit și a compus inspirîndu-se din bogatul folclor al acestor meleaguri bucovinene, a devenit Imnul de Stat al Republicii Socialiste România, iar textul sintetizează întreg trecutul nostru, cu tot ce are mai valoros, glorifică victoria socialistă și era comunistă spre care ne îndreptăm cu pași repezi".

În telegrama **Liceului militar „Ștefan cel Mare"** se subliniază că elevii și cadrele acestei instituții de învățămînt „au primit cu inimile încărcate de emoție și mîndrie patriotică Legea pentru adoptarea noului Imn de Stat ce reprezintă expresia eroismului înălțător al poporului român, a tradițiilor sale de luptă pentru independență și suveranitate națională".

„Comuniștii, toți oamenii muncii — români și maghiari — înfrățiți de secole în lupte și aspirații, se spune în telegrama **Comitetului municipal Odorheiu Secuiesc al P.C.R.**, ne exprimăm, cu adîncă emoție patriotică, cele mai profunde sentimente de mîndrie și nemărginită recunoștință față de conducerea partidului și statului, față de dumneavoastră, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru noul Imn de Stat al țării, care, pe melodia marelui compozitor român Ciprian Porumbescu, glorifică eroismul poporului român, lupta sa de veacuri pentru libertate națională și socială, dragostea nețărmurită pentru glia strămoșească, elanul revoluționar al poporului nostru condus de comuniști pentru înflorirea continuă a României noastre scumpe în anii luminoși ai socialismului, hotărîrea fermă a tuturor fiilor țării, devotați trup și suflet partidului, de a ridica pe noi culmi de civilizație România socialistă în drumul său ireversibil spre comunism. Ne exprimăm, totodată, totala noastră adeziune față de Legea privind normele de adresare în relațiile dintre cetățenii Republicii Socialiste România — dovada incontestabilă a permanentei dumneavoastră preocupări de a pune în concordanță etica socialistă cu profundele schimbări intervenite în viața politică, economică și socială a României socialiste".

„Ne exprimăm, cu o puternică mîndrie patriotică, bucuria aprobării noului Imn de Stat al României socialiste, ce reprezintă o simbioză trainică între gloria trecutului, măreția prezentului și viitorul luminos al patriei — se arată în telegrama **Institutului politehnic din Iași.** În același timp, ne exprimăm profunda satisfacție și acordul deplin pentru hotărîrea luată privind normele de adresare între cetățenii patriei, care reflectă întru totul atît o realitate a societății noi pe care o făurim, a unității intereselor noastre fundamentale, cît și perspectivele luminoase pe care ni le propunem în procesul devenirii comuniste a patriei".

Au mai transmis telegrame în care, în numele colectivelor de oameni ai muncii din instituții și întreprinderi, își exprimă totala aprobare și adeziune la importantele legi adoptate : Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Ministerul Comerțului Interior, Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe, Ministerul Finanțelor, Agenția Română de Presă „Agerpres", Radioteleviziunea Română, Centrul Național de Fizică, Comitetul organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, Consiliul Oamenilor Muncii din Întreprinderea Metroul București, Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Comitetele municipale de partid Bacău, Suceava și Turnu Măgurele, Comitetele orășenești de partid și Consiliile populare orășenești Săcele, Cristuru Secuiesc, Sebiș, Cîmpulung Moldovenesc, Pucioasa, Roșiori de Vede, Urziceni și Rîmnicu Sărat, consiliile județene ale sindicatelor Bistrița-Năsăud, Dîmbovița, Tulcea și Suceava, comitetele județene U.T.C. Brașov, Bistrița-Năsăud, Buzău, Bacău, Suceava și Olt, comitetele orășenești U.T.C. Tîrnăveni și Rîmnicu Sărat, comitetele județene ale femeilor Brașov, Tulcea și Olt, Comitetul orășenesc al femeilor Sfîntu Gheorghe, Comitetul județean de cultură și educație socialistă Brașov, Uniunea județeană a cooperativelor meșteșugărești Brașov, Consiliul orășenesc al Frontului Unității Socialiste și Consiliul popular orășenesc Cisnădie, organizațiile județene ale pionierilor Brașov și Buzău, Institutul de tehnologie izotopică și moleculară din Cluj-Napoca, Institutul de proiectări laminoare „IPROLAM" și Institutul de studii și proiectări de construcții pentru agricultură și industria alimentară din București, Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație Valea Călugărească, Institutul de mine din Petroșani, Facultatea de limbă și literatură română, Institutul de lingvistică, Institutul de istorie și teorie literară „George Călinescu", Facultatea de istorie-filozofie din București, Facultatea de medicină militară, institutele de învățămînt superior din Sibiu, Pitești, Baia Mare, Oradea și Bacău.

Asemenea telegrame prin care oamenii muncii își exprimă aprobarea și adeziunea deplină la importantele legi adoptate de forul suprem al țării — Marea Adunare Națională — au mai transmis alte numeroase centrale și mari întreprinderi industriale, de construcții și de transporturi, șantiere, institute de cercetări și proiectări, instituții de învățămînt superior, instituții de știință, artă și cultură, trusturi, întreprinderi și unități agricole de stat, cooperative agricole de producție, cooperative meșteșugărești și de consum, mari unități sanitare și spitalicești, organizații de masă și obștești, comandamente și unități militare, comitete de partid și consilii populare, orășenești și comunale, licee și școli generale, precum și numeroși oameni de știință, artă și cultură, cetățeni vîrstnici și tineri din cele mai diferite profesii de pe întreg cuprinsul patriei. (Agerpres)

Cîntul cel mai drag al națiunii exprimă o înaltă chemare patriotică

Sînt ostaș-veteran. În amintirea dăltuită de vreme port vii faptele de bărbătească și eroică angajare, săvîrșite de militarii români, acum 60 de ani, pe cîmpurile de bătălie ale Mărășeștilor. În floarea vieții, la numai 20 de ani, împreună cu tinerii din generația mea, am luptat și sîngerat zile și nopți în prima linie — acolo unde s-a plămădit victoria asupra dușmanului cotropitor. Tricolorul, aureolat de nepieritoare glorie, sub ale cărui falduri mi-am făcut datoria și eu, a fost și a rămas pentru mine însemnul vieții mele de ostaș. De aceea, adoptarea de către forul legislativ al țării a noului Imn al Republicii noastre, a acestui imn care-și începe acordurile cu slăvirea culorilor nemuritoare ale patriei — roșu, galben și albastru — mi-a provocat o adîncă emoție. Întregul devotament al veteranilor vibrează în melodia și în versurile lui înaripate. Fiindcă el glorifică luptele de veacuri ale poporului pentru neatîrnare, precum vremurile noi, de făurire a societății socialiste și comuniste — împlinire a tot ce a năzuit și năzuiește această națiune bravă, iubitoare de dreptate și libertate.

Prezint onorul ostășesc, cu adînc respect și recunoștință, partidului comunist și tovarășului Nicolae Ceaușescu, care au făcut să trăiesc, împreună cu toți cetățenii, cu toți militarii, momentul de strălucită semnificație patriotică al adoptării noului Imn de Stat. El este cîntul cel mai drag al națiunii, este o chemare și un imbold de a păstra tradițiile glorioase ca pe o scumpă moștenire și de a ne sluji fără preget și fără precupețire patria socialistă.

Ion ȚIRIPA
sergent veteran
din primul război
mondial

Mîndri că sîntem un popor de tovarăși

Cîndva, pămînturile pe care muncim noi astăzi uniți, cu hotărîrea de a dobîndi recolte tot mai bogate, erau stăpînite de „domni" și „doamne". Pe atunci, noi eram cu munca, domnii cu folosul. Noi cu viața aspră, în sărăcie și mizerie, ei cu viața de huzur. Ei erau domnii, noi argații fără nume și fără număr.

Azi, cîmpurile au devenit ale noastre. Noi sîntem stăpînii — și cu munca, și cu folosul. Sîntem egali în toate. Adică — tovarăși. Tovarăși de muncă, de chibzuită gospodărire a bunurilor, de făurire a unei vieți noi, din ce în ce mai îndestulată și mai frumoasă. Ne ajutăm unii pe alții în fața greutăților, ne bucurăm de izbînzile pe care le dobîndim prin hărnicie, sub conducerea partidului. Poporul tot e unit prin muncă, prin ce-și propune să facă. Sîntem un popor de tovarăși și mă bucur din toată inima că și prin legea aprobată de Marea Adunare Națională ne numim cu mîndrie ceea ce sîntem.

Vasilica PREDA
cooperatoare
C.A.P. Lumina,
județul Constanța

Creștem odată cu țara, cîntăm odată cu țara

Tricolorul este astăzi înălțătorul Imn al scumpei noastre patrii : acest cîntec pe care toți copiii îl învață odată cu primele cuvinte : mamă, patrie ; acest cîntec măreț care ne umple inimile de bucurie. Imnul țării trezește în fiecare pionier sentimente de adîncă mîndrie și dragoste față de partid și popor, față de patria scumpă, față de prietenul tuturor copiilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Ascultînd noul Imn de Stat căpătăm cu toții o mare încredere în viitorul de aur al României, în țelul nostru cutezător.

Dorința noastră arzătoare este de a ne pregăti pentru viață și muncă în așa fel încît să fim din toate puterile părtași la realizarea a tot ceea ce cîntăm în Imnul țării. Tricolorul îl purtăm în inimă. Este crezul nostru : **„Roșu, galben și albastru / Este-al nostru tricolor, / Se înalță ca un astru / Gloriosul meu popor".**

Daniela CREȚU
pionier-comandant
de detașament,
clasa a VII-a B,
școala generală nr. 3-
Vaslui

PRIN FOLOSIREA INTENSIVĂ A MAȘINILOR ȘI UTILAJELOR, ORGANIZAREA SUPERIOARĂ A PRODUCȚIEI ȘI PROMOVAREA PROGRESULUI TEHNIC

O PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ SUPLIMENTARĂ DE 3,2 MILIARDE LEI

După Congresul consiliilor oamenilor muncii, organele și organizațiile de partid din județul Buzău și-au înscris la loc de frunte, pe agenda de lucru, o seamă de acțiuni politice și organizatorice menite să mobilizeze mai activ pe oamenii muncii din întreprinderi la descoperirea și punerea în valoare a rezervelor încă insuficient fructificate în domeniul folosirii intensive a spațiilor construite, a utilajelor, perfecționării fluxurilor și tehnologiilor de fabricație, diversificării gamei produselor cu grad ridicat de prelucrare, al pregătirii forței de muncă. În fruntea acestei activități de largă cuprindere s-a situat biroul comitetului județean de partid, care a organizat un mare număr de colective formate din cadre de partid, specialiști, muncitori cu bogată experiență în producție, repartizate în fiecare unitate economică, și care, împreună cu colectivele de muncă din întreprinderi, au desfășurat analize aprofundate în fiecare secție și sector, stabilind programe concrete de lucru, măsuri tehnice și organizatorice. Pe baza resurselor descoperite s-a ajuns la concluzia că în industria buzoiană poate fi obținută în actualul cincinal o producție suplimentară în valoare de peste 3,2 miliarde lei — aceasta constituind o primă evaluare a contribuției județului la realizarea, în cincinalul 1976—1980, a unei producții industriale suplimentare de 130,3 miliarde lei, potrivit programului aprobat de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

Aplicarea măsurilor stabilite a început imediat, eficiența lor confirmîndu-se din primele luni ale acestui semestru. La întreprinderea de geamuri, spre exemplu, programele întocmite au fost transpuse în viață fără întîrziere, determinînd creșterea volumului de produse fizice obținute la instalațiile existente, astfel încît angajamentul asumat în întrecerea socialistă pe întregul an a fost îndeplinit și depășit substanțial pînă la această dată. Rezultatele nu sînt altceva decît efectul firesc al sporirii productivității muncii cu 5 la sută față de nivelul planificat pentru acest an, creștere generată de îmbunătățirea performanțelor instalațiilor și utilajelor, prin acțiunea concretă, directă a muncitorilor și specialiștilor, mai cu seamă, în secțiile de prelucrări și șlefuire-polizare. Alături de perfecționările aduse utilajelor existente, muncitorii, maiștrii și specialiștii întreprinderii și-au propus să conceapă și să execute linii tehnologice noi, cu caracteristici superioare celor din dotare. Această amplă mobilizare a gîndirii tehnice proprii a dat naștere unor valoroase inițiative, cum sînt : „Fiecare om al muncii, un pionier al progresului tehnic", „Locul de producție, cel mai fertil laborator al cercetării tehnice și științifice", „Am gîndit, am proiectat, am executat". Aproape că nu există muncitor, maistru sau inginer din întreprindere care să nu-și fi concentrat eforturile, în bună măsură, chiar în timpul liber, pentru rezolvarea unei probleme concrete legate de creșterea parametrilor instalației sau utilajului la care lucrează, de conceperea unor echipamente sau tehnologii noi. De aceea, în acest cincinal, colectivul unității și-a propus să obțină suplimentar o producție în valoare de circa 228 milioane lei, care va însemna, între altele, un important plus de metri pătrați de geam tras, geam șlefuit, geam duplex și geam securizat.

În întreprinderile din județul Buzău

Ponderea rezervelor de creștere suplimentară a producției la o altă unitate economică din județ — Întreprinderea de utilaj tehnologic — a fost evidențiată în domeniul perfecționării tehnologiilor de fabricație și a fluxurilor de producție. „Aici, unde se execută echipamente de mare complexitate destinate combinatelor chimice ale țării, unde fiecare reper este un produs unicat, productivitatea muncii, volumul producției fizice pot spori numai printr-o organizare superioară a fabricației, prin aplicarea de procedee de lucru și tehnologii noi — ne spunea inginerul Eugen Toma, directorul întreprinderii. Aceste considerente au stat la baza întocmirii programului de lucru, la materializarea căruia sînt angajați cu fermitate toți oamenii muncii din întreprindere".

Studiul care a precedat stabilirea măsurilor de reorganizare a fluxurilor de fabricație a reliefat că de la secția de pregătire și pînă la secția de finalizare a produselor de gabarite mari — cazangeria grea — drumul reperelor aflate în execuție naște încrucișări de trasee și circuite, fapt ce duce la un consum de timp relativ ridicat. Pentru înlăturarea acestei deficiențe, soluția a fost operativ găsită. Între halele de producție vor fi construite două tunele de legătură ce vor asigura o scurtare considerabilă a parcursului reperelor de la pregătire la asamblarea finală, ceea ce echivalează cu cel puțin 30 la sută din timpul consumat acum, cu o creștere corespunzătoare a productivității muncii. Între noile tehnologii de mare eficiență introduse de curînd în unitate și care vor fi extinse începînd de anul viitor se numără fabricarea coturilor de întoarcere necesare serpentinelor de rafinării prin tragerea pe dorn, procedeu conceput și pus la punct de specialiștii întreprinderii, a cărui aplicare a contribuit la obținerea unor sporuri însemnate ale productivității muncii, însoțite de economisirea manoperei și materialelor. Fructificînd rezervele evidențiate în unitate, colectivul de muncă a stabilit să livreze suplimentar beneficiarilor în acest cincinal peste 200 tone utilaje tehnologice destinate industriei chimice.

Întreaga activitate îndreptată spre creșterea suplimentară a volumului producției unităților industriale se sprijină pe participarea efectivă a tuturor oamenilor muncii, chiar și atunci cînd căile de realizare a sporurilor respective au la bază instalații și utilaje de concepție proprie cu caracteristici tehnice superioare celor aflate în dotare. „Acest fapt nu reprezintă doar o simplă îndeplinire a obligațiilor profesionale, ci o atitudine înaintată, nouă, caracteristică omului muncii de azi, izvorîtă din înțelegerea profundă a dublei sale calități de proprietar al mijloacelor de producție și producător al bunurilor materiale —, aprecia tovarășul Stan Cazan, secretarul comitetului de partid de la întreprinderea de sîrmă și produse de sîrmă. Iată, bunăoară, în acest cincinal, colectivul nostru s-a angajat să obțină suplimentar o producție industrială de peste 586 milioane lei. La aceasta, o contribuție de aproximativ 350 milioane lei o va aduce secția de plase sudate, atît de necesare construcțiilor, unde capacitatea actuală va fi majorată considerabil prin montarea în spațiul existent a încă 9 mașini. Realizarea acestor instalații este rodul gîndirii muncitorilor și specialiștilor noștri, întrucît atît concepția, cît și construirea fiecărui reper se datorează deopotrivă muncitorilor și inginerilor întreprinderii". Asemenea exemple pot fi întîlnite în toate secțiile și atelierele unității, iar în unele situații contribuția muncitorilor este exclusivă, cum ar fi, de pildă, în cazul adoptării sistemului de lucru prin servirea de către un om a două sau trei mașini în secția de trefilare a sîrmelor, ceea ce a dus la dublarea sau triplarea productivității muncii și a volumului de producție obținut.

Perfecționarea pregătirii profesionale a oamenilor muncii în vederea creșterii productivității în fiecare secție polarizează preocupările curente și reprezintă un obiectiv major al programelor de perspectivă la Întreprinderea de garnituri de frînă și etanșare Rîmnicu Sărat. Prin aportul hotărîtor al ridicării productivității muncii, colectivul estimează obținerea suplimentară a unei producții de circa 517 milioane lei, care se va materializa, între altele, în 13,2 milioane garnituri de etanșare și fricțiune necesare autovehiculelor, tractoarelor și altor mijloace de transport. Prin creșterea indicelui de folosire a utilajelor cu 1,2 la sută, întreprinderea „Metalurgica" va asigura, peste prevederi, o producție de echipamente pentru tractoare și mașini agricole, de piese turnate și prelucrate în valoare de aproape 100 milioane lei.

Desigur, șirul exemplelor concrete desprinse din activitatea unităților din industria buzoiană, care întăresc realismul sarcinilor asumate (este de relevat că angajamentul pe acest an — de a realiza suplimentar o producție industrială de 400 milioane lei — a fost onorat în 10 luni), este mult mai bogat. Vom nota numai că atît programele stabilite, cît și măsurile de înfăptuire a acestora sînt aduse mereu „la zi", completate cu propuneri și soluții noi izvorîte dintr-un neobosit efort de autodepășire, în fruntea căruia se situează comuniștii, catalizatori permanenți ai energiei și priceperii oamenilor muncii.

Mihai BÂZU
corespondentul „Scînteii"

Sfîrșit de săptămînă în munți

Sîmbătă, 5 noiembrie 1977, Întreprinderea de turism, hoteluri și restaurante București vă invită la „BALUL MUNȚILOR", organizat în stațiunile Poiana Brașov și Predeal. Cu acest prilej, au loc programe artistice urmate de dans, tombolă, concursuri cu premii.

Biletele pot fi procurate de la filialele de turism I.T.H.R. : bd. 1848 nr. 4 bd. N. Bălcescu nr. 35, bd. Republicii nr. 4 și 68, calea Griviței nr. 140, calea Dorobanți nr. 1—7.

La 20 noiembrie
ALEGERILE

Întîlnirile alegătorilor cu candidații Frontului Unității Socialiste continuă în întreaga țară

„De la propuneri la fapte nu e decît un pas. Să-l facem împreună"

Zilele trecute a avut loc o întîlnire comună a alegătorilor din circumscripțiile electorale nr. 39 și nr. 40 din municipiul Arad și candidații Consiliului local al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în consiliul popular. Între cei patru candidați — profesorii Teofil Mateș și Radu Moldovan (candidați în circumscripția electorală nr. 39) și Ioan Moț, directorul exploatării comunale din cadrul I.J.G.C.L. Arad, și Alexandru Danciu-Stănoiu, directorul I.J.C.M. Arad (candidați în circumscripția nr. 40) — și alegătorii lor s-a desfășurat un fructuos dialog de lucru. El a evidențiat, în primul rînd, înfăptuirile din actuala legislatură, care numai la capitolul investiții pentru dotări social-urbanistice însumează lucrări în valoare de peste 853 000 lei în ambele circumscripții. Astfel, au fost extinse lucrările de canalizare pe străzile Ceaikovski, Ion Rusu-Șirianu, Goldu, Ecaterina Teodoroiu, s-au asfaltat trotuarele pe străzile Blanduziei și Constanța Hodoș, s-a reamenajat piața Filimon Sîrbu — lucrări la executarea cărora locuitorii celor două circumscripții au participat nemijlocit alături de constructori.

După cum s-a arătat în cadrul întîlnirii, în cele două circumscripții există o bună experiență în conlucrarea consiliului popular cu cetățenii la rezolvarea unor probleme de larg interes obștesc. Ca urmare a unei active participări a locuitorilor la acțiunile edilitar-gospodărești, s-au amenajat peluze de flori pe 6 900 mp, s-au plantat aproape 30 000 de diferite flori și numeroși arbori ornamentali, s-au strîns și valorificat peste 30 tone fier vechi. „Sînt realizări pe care fiecare din noi le cunoaștem și cu care ne mîndrim, pentru că ele reprezintă o părticică din munca noastră, a tuturor, spunea alegătorul Anton Lingurar din strada Hunedoarei 42. Sîntem bucuroși să constatăm că în programul de măsuri al consiliului popular pentru viitoarea legislatură sînt prevăzute pentru a fi realizate noi obiective economico-sociale menite să contribuie la continua îmbunătățire a condițiilor noastre de viață. Ne bucurăm de includerea lor în planul de măsuri și asigurăm consiliul popular, pe viitorii deputați, că vom pune cu toții umărul — români, maghiari, germani și de alte naționalități — la realizarea lor, pentru că, în final, toți beneficiem de ele".

Numeroși alegători au susținut acest angajament și, în același timp, au completat cu noi propuneri planul de măsuri. Așa, de pildă, Iuliana Babec, Ioan Rișco, Alexandru Stoica, Lucreția Pop s-au referit în cuvîntul lor la o serie de probleme privind necesitatea îmbunătățirii aprovizionării și prestărilor de servicii pentru populație, sistematizării zonelor verzi și florale, întreținerii și păstrării curățeniei pe toate străzile etc. „Cred că n-ar fi rău dacă pentru o și mai strînsă și fructuoasă legătură între noi, cetățenii, și viitorii deputați, s-ar stabili o zi din săptămînă pe care s-o denumim, bunăoară, „ziua alegătorului" și în care, la o oră și într-un loc anume stabilit, să ne putem întîlni, să analizăm ce am făcut și ce trebuie să mai facem în continuare pentru buna gospodărire a circumscripțiilor, a orașului în ansamblul său — a spus alegătorul Iosif Eberwein.

...Propuneri, sugestii, modalități de acțiune care au evidențiat, pe de o parte, că se poate face mult mai mult pentru gospodărirea circumscripției, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale cetățenilor, iar, pe de altă parte, că **acest mai mult** depinde de participarea directă a fiecărui locuitor la soluționarea tuturor problemelor, atît prin propuneri și sugestii, cît mai ales prin contribuția în muncă.

Constantin SIMION

La prima întîlnire, primarul va răspunde observațiilor și propunerilor făcute

În circumscripția electorală nr. 42 din satul Cișmea, care aparține de municipiul Botoșani, candidează pentru a fi deputate în consiliul popular două tinere muncitoare — Elena Duduță, de la întreprinderea de confecții, și Altița Tesculeanu, de la întreprinderea textilă „Moldova", amîndouă inimoase activiste pe tărîm obștesc. Tocmai cunoscîndu-le aceste calități, alegătorii au dat întîlnirii un caracter de lucru, de dezbatere responsabilă a dezvoltării economico-sociale a așezării.

„Deși aparține municipiului, satul nostru — spunea în cuvîntul său cooperatorul Gheorghe Roșu — nu s-a ridicat încă din punct de vedere edilitar-gospodăresc la nivelul unei suburbii a orașului. Dar posibilități avem. Au demonstrat-o acțiunile masive de muncă patriotică din primăvara acestui an prin care, cu contribuția tuturor, s-au amenajat toate străzile și ulițele satului, s-au efectuat lucrări de întreținere la peluzele din fața locuințelor, garduri, case, fîntîni etc. Toate acestea sînt însă departe de posibilitățile pe care le avem pentru a da o înfățișare și mai frumoasă acestei suburbii a orașului. De aceea propun să...".

Iar propunerile, susținute și de vorbitorii ce i-au urmat, între care Constantin Ciubotaru, Elena Frumosu, Toader Ciubotaru și alții, au vizat : asfaltarea străzii principale ; captarea unor izvoare din imediata apropiere a satului în vederea introducerii alimentării cu apă potabilă ; construirea unei stații de autobuz pentru călători ; extinderea liniei autobuzelor locale pînă în centrul satului ; instalarea unui telefon public ; îmbunătățirea activității cultural-educative ș.a. Ideea participării tot mai active a muncitorilor din sat, care lucrează în întreprinderile orașului, la dezvoltarea propriei așezări a fost reluată ca un laitmotiv de către mulți vorbitori. Pentru ca satul în care trăim să capete cu adevărat înfățișare de „cartier al orașului" — sublinia un participant la întîlnire — trebuie să punem cu toții umărul, pentru că avem nevoie și de apă, și de dezvoltarea celorlalte dotări de strictă necesitate.

„Pentru cumpărarea conductei de apă — a reluat una dintre propuneri cooperatorul Dumitru Bogza — avem adunați toți banii necesari. Va trebui numai să întocmim devizul lucrărilor de captare a izvoarelor. În ceea ce mă privește, voi mobiliza toți tovarășii de muncă la efectuarea lucrărilor prin contribuție voluntară". „Cred că și soțul meu, care este constructor de profesie — a intervenit candidata Elena Duduță — ca și soțul colegei cu care candidez ne vor sprijini la realizarea lucrărilor pentru rețeaua de apă potabilă".

După întîlnire am discutat cu tovarășul Dumitru Marin, primarul municipiului Botoșani, care ne-a spus : „Propunerile alegătorilor din satul Cișmea sînt cu totul îndreptățite. Nici noi, edilii municipiului, nu am acordat întreaga atenție rezolvării problemelor gospodărești ale acestui sat-suburbie a orașului. Așa cum au cerut alegătorii, la viitoarea lor întîlnire cu cele două candidate voi participa personal, pentru a stabili împreună măsurile de dezvoltare edilitară a satului, dar și contribuția pe care trebuie s-o aducă cetățenii la înfăptuirea lor".

Într-adevăr, acesta trebuie să fie spiritul de desfășurare a întîlnirilor: drumul de la propuneri la hotărîri, de la decizii la înfăptuirea lor, să fie cît mai scurt, prin participarea tuturor !

Silvestri AILENEI

FAPTUL DIVERS

Corespondență pentru un corespondent voluntar

Printre plicurile sosite ieri la redacție, se afla și unul cu un scris pe care l-am fi recunoscut dintr-un milion, cu o semnătură la fel de cunoscută și întîlnită de nenumărate ori în paginile „Scînteii" : Gheorghe Ispășoiu. Pe cartea lui de vizită, alături de numele și de calitatea de „corespondent voluntar", fie-ne îngăduit să adăugăm astăzi — cu emoție și recunoștință — cifra 3 500. Da, tovarășe Ispășoiu, pe fișa de corespondent voluntar existentă în evidențele ziarului nostru, scrisoarea dumitale de ieri a fost înregistrată în dreptul cifrei 3 500. Din toamna anului 1944 și pînă acum, timp de 33 de ani, entuziast și statornic colaborator al ziarului, ați trimis 3 500 de scrisori despre gîndurile, bucuriile și strădaniile oamenilor de pe meleagurile Vîlcei, în mijlocul cărora munciți și trăiți. Vă dorim ani mulți, cu sănătate, și cu vești cît mai multe și mai frumoase pentru noi, pentru cititori.

Salvat de o aruncătură de privire

Aflat la volanul mașinii, Neagu Gradea, șef de centru la C.L.F. Turț (Satu Mare), a zărit un om sprijinit de parapetul podului pe care mergea. După cîțiva metri, N.G. și-a aruncat, instinctiv, ochii în oglinda retrovizoare, surprinzînd — extraordinară coincidență ! — exact momentul în care omul de pe pod se rostogolea peste parapetul podului în rîul canalizat. Gradea a frînat brusc, și, împreună cu inginerul Ioan Petrasa, de la C.A.P. Turț, au alergat într-un suflet spre locul unde necunoscutul dispăruse în apă. Cei doi, împreună cu un al treilea cetățean aflat întîmplător pe șosea, s-au aruncat în apa nămoloasă de unde, cu prețul unor mari eforturi, au scos afară pe cel aflat în pericol iminent de asfixiere. I-au făcut imediat respirație artificială, după care l-au dus la spitalul cel mai apropiat de la Halmeu. După trei zile de spitalizare, omul care căzuse în apă din cauza unei amețeli s-a întors acasă, în satul Porumbești, la cei patru copii ai săi...

Modă fără... modele

Dialog la raionul de încălțăminte de la „Casa de mode" a Ministerului Industriei Ușoare din Capitală :

— Aș dori să comand o pereche de cizme.

— Ne pare rău, dar nu avem prețuri la ele.

— Atunci, o pereche de pantofi...

— Nu avem meșter să vă ia măsurile. Dar nu vă fie teamă, că nu plecați de la Casa de mode cu sacoșa goală. Alegeți ce poftiți din modelele de pantofi de astă vară (! !).

Ne-am aruncat ochii spre calendarul de perete. Arăta că sîntem în noiembrie. Un mucalit, care ascultase dialogul, ne-a prins privirea și a dat din cap dojenitor : „Dar ce, nu știți că bunul gospodar își face iarna căruță... ?"

200 000

Este numărul de ordine al unui coș împletit din răchită la secția din satul Frumușeni a I.A.S. Fîntînele, județul Arad. Este numărul de produse realizate în acest an de iscusiții meșteri de aici, îndeosebi femei. Coșul cu nr. 200 000 a și pornit la drum, cu alți confrați, spre Olanda, iar alte cîteva mii au fost expediate în aceste zile spre Franța, Italia, S.U.A., R.F. Germania, Elveția, Belgia etc., ducînd cu ele un frumos mesaj al hărniciei și priceperii împletitorilor din nu mai puțin frumoasa așezare Frumușeni.

Acum se va sătura...

Președintele judecătoriei Tîrgu Jiu, C. Banța, ne istorisește o întîmplare pe cît de hazlie pe atît de condamnabilă. Un anume Alexandru Blidea, recidivist, a pătruns în apartamentul unui bloc din Tg. Jiu. Tocmai cînd începuse să cotrobăie prin lucruri, a fost surprins de gospodină, care și-a strigat vecinii, iar vecinii l-au dat pe mîna miliției. Pînă aici, întîmplarea n-are nici un haz. Hazul începe o dată cu declarația lui Blidea : „Recunosc că am intrat în casa în care ziceți, dar nu m-am dus să fur, că mi-ar pica mîna dacă aș mai face așa ceva, că am mai făcut și m-am ars, și eu sînt Stan Pățitul, așa că, fiindu-mi tare foame, m-am gîndit să îmbuc și eu ceva, și cum nu știam unde se află bucătăria, am luat camerele la rînd".

Un singur lucru a „uitat" să declare „speriosul" : că numai cu cîteva minute înainte de a intra în casa omului se ospătase din belșug la un restaurant... Acum se va sătura cu vîrf și îndesat !

Rubrică realizată de
Petre POPA
cu sprijinul corespondenților
„Scînteii"

ÎNTÎLNIREA CU CITITORUL, BENEFICIARUL OPEREI DE ARTĂ

> *„Este necesar să se încetăţenească în activitatea Uniunii scriitorilor şi a celorlalte uniuni, ca o metodă permanentă, întărirea contactului cu cititorii, cu beneficiarii operelor, cu cetăţenii".*
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

Scriitorul contemporan nu este, nu poate fi doar un simplu martor al epocii sale, privitor de la distanţă la tot ce se intimplă azi în jurul său: dimpotrivă, cele mai valoroase opere ale acestor ani izvorăsc din focul angajării, al implicării multilaterale în realitate, din cunoaşterea directă a vieţii, nu doar din cărţi şi broşuri ori din cabinet (noua formă, uneori, a vechiului „turn de fildeş"), ci coborind mereu şi mereu la izvoarele patriei socialiste, în mijlocul evenimentelor şi al oamenilor, acolo unde bate pulsul fierbinte al realităţilor. Nu este cituşi de puţin o metaforă iluzorie, o figură de stil ideea că de fapt uzinele, cîmpiile, şantierele, şcolile sînt cele care dau grai poeziei; creaţia este expresia sentimentelor, a stărilor de spirit, a realizărilor şi aspiraţiilor ce însufleţesc pe minunaţii constructori ai României socialiste. Dialogul neintrerupt cu ei este de fapt şi o expresie a democratismului culturii socialiste in cadrul căreia creatorii dezbat, faţă in faţă cu oamenii muncii, problemele activităţii in lumina cerinţelor societăţii noastre. **„Cred că trebuie lărgite necontenit contactele cu oamenii muncii** — arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu — **mergîndu-se in fabrici, la sate, in instituţii. Pe de o parte, vom putea astfel ajuta la lărgirea orizontului cultural al maselor, iar pe de alta, creatorii vor putea ei înşişi învăţa de la cei ce muncesc, vor înţelege mai bine viaţa. Din această legătură strînsă cu oamenii muncii vor ieşi lucruri bune, atît pentru cei ce muncesc, cît şi pentru creatorii de artă. Am dori, de asemenea, ca oamenii de creaţie, uniunile să ia parte mai activă la viaţa economică şi socială (...). Desigur, in cadrul acţiunilor artiştii vor citi sau vor prezenta cetăţenilor operele lor, dar cu această ocazie ei vor trebui să asculte şi ce spun cititorii".**

Mergînd, aşadar, în întreprinderi, la sate, în instituţii, scriitorii au posibilitatea de a întreţine un dialog permanent, fertil cu beneficiarii operei de artă. Asemenea acţiuni, tot mai numeroase în ultima vreme, se înscriu în programele de activitate ale uniunilor de creaţie, ocupă un loc important în munca politico-educativă, se bucură de preţuirea cititorilor.

Cîţiva scriitori şi publicişti ne-au împărtăşit impresiile lor în urma unor recente vizite de documentare. Le dăm cuvîntul:

Dumitru RADU POPESCU:

Acei mulţi scriitori care sînt şi activişti de partid

Piramidele, aceste semne de piatră ale unei civilizaţii şi ale credinţei acelei civilizaţii, nu s-au clintit în decursul istoriilor şi trăinicia şi nepăsarea lor în faţa curgerii timpului oferă celor care le văd de aproape o puternică impresie, ca şi celor ce nu le-au văzut niciodată, oferă deci o dublă impresie, am putea spune, de realitate şi de irealitate. Şi astfel ele trec din tărîmul istoriei în tărîmul artei, astfel ele încep să vorbească despre misterioasa epocă în care s-au ivit în deşert şi astfel încep să vorbească despre oamenii ce le-au ridicat spre ceruri şi astfel muţenia piramidelor ne oferă o definiţie a realităţii acelui timp. **Fără oameni nu se pot construi piramide, fără oameni nu se poate semăna şi secera griul, fără muncă şi fără pîine toate orizonturile se închid şi de aceea atunci cînd vrem să definim orice, trebuie să începem să vorbim despre oameni. Desigur, nu construim în fiecare zi piramide, ar fi un dezastru şi cine-şi închipuie că e buricul pămîntului şi zilnic lasă eternităţii doar capodopere merită ce singur îşi conferă, zîmbetul nostru: desigur, nici în fiecare zi nu se scriu acele cărţi contemporane cu piramidele, care sînt „Cartea morţilor" şi „Cartea imnurilor", desigur, nu în fiecare zi trăim momente excepţionale, dar în fiecare zi trăim şi muncim şi iubim şi deci existăm. Şi propria noastră existenţă sîntem datori s-o definim şi s-o afirmăm, de valoarea ei fiind implicit legată valoarea noastră.**

Dacă mă gîndesc la cîţiva oameni cu care în această toamnă blîndă m-am întîlnit pentru prima sau nu pentru întîia oară, trebuie să notez ambiţia lor legitimă de a se autodefini prin muncă şi responsabilitate. Iată-l, bunăoară, pe acel director de mine din nordul Transilvaniei căruia nu-i este străină nici o nouă galerie şi care, aşa cum mărturisea şi Vida Gheza, are orele de audienţă, am putea spune, suspendate, el fiind mereu între oameni şi nu cocoţat într-un scaun cu orar fix de primire, bătut în ţinte. El a experimentat printre primii ziua de muncă redusă şi pentru el mecanizarea şi înzestrarea minelor cu echipament modern este o problemă de fiecare zi, nu doar o frază bună de spus în şedinţe. Trăind între oameni şi nu între hîrtii, omul acesta responsabil faţă de semenii săi şi faţă de sine n-are nimic din boieria aş putea zice snoabă şi stearpă pe care o dispreţuim şi o înfierăm, el vrea ca oamenii să fie la înălţimea secolului pe care-l trăim, deloc supuşi în faţa unei tehnologii, analfabeţi, care să-i domine, ci stăpîni pe ei şi pe munca lor. Iată-l, bunăoară, şi pe inşul înalt şi încărunţit întîlnit într-o consfătuire cu inginerii agronomi dintr-un judeţ tot din Transilvania, nemulţumit de atîtea sfaturi care se tot dădeau de la unul la altul, nemulţumit pe bună dreptate de atîtea vorbe care nu urnesc nici o furnică de pe loc şi cerînd în locul lor o trecere la fapte, fiindcă altfel griul şi porumbul nu se seamănă şi nu se culeg de la sine. Avem maşini, să nu ne batem joc de maşini, zice el, şi mai ales avem pămînt bun şi avem oameni muncitori, să nu ne batem joc de pămînt şi de oameni. Nu pot să nu mă gîndesc în aceste clipe cînd vorbesc de întîlnirile cu cititorii, cu cetăţenii, cu oamenii la poetul Valeriu Bîrgău şi la alţi membri ai cenaclurilor literare din Hunedoara care sînt muncitori în combinatul siderurgic de aici, nu pot să nu mă gîndesc la Dem. Ionaşcu, prozatorul din Petroşani care zilnic coboară în mină, muncind acolo, ca tehnician miner, nu pot deci să nu mă gîndesc şi la acei mulţi scriitori care sînt şi activişti de partid în Sibiu şi Suceava şi în multe alte părţi. Scriitorul are şi el datoria să contribuie la afirmarea naţiunii sale, el sperînd dintotdeauna să lumineze prin literele sale adevărul şi lumea. El nu este însă un medic curant, atoateştiutor, scriind într-un turn reţete miraculoase, el este egalul tuturor contemporanilor săi, el este în primul rînd un om al muncii, prin munca şi gîndirea sa fiind într-adevăr un om al muncii. În scurta sa existenţă tumultuoasă, Eminescu ne-a lăsat o operă nemuritoare. Sadoveanu a scris mii de pagini, Rebreanu, la fel, Arghezi şi Blaga, de asemenea, Eminescu este piramida noastră de căpătîi. Flăcările propriei sale mistuiri au făurit o limbă literaturii noastre şi un destin.

Ion HOBANA:

În freamătul creator al Cetăţii, acolo unde se clădeşte o lume a muncii

După Dolj, Tulcea şi Buzău, Teleormanul a găzduit, nu demult, un grup de poeţi şi prozatori bucureşteni, membri ai organizaţiei de partid de la Uniunea scriitorilor. Au fost două zile încărcate de evenimente şi impresii. Într-o discuţie deloc protocolară, tovarăşul Cornel Onescu, primul secretar al comitetului judeţean de partid, ne-a înfăţişat realizările, problemele şi perspectivele acestui colţ de ţară din inima Cîmpiei Române. Periplul nostru a cuprins apoi Întreprinderea de rulmenţi din Alexandria, şantierele reconstrucţiei din Zimnicea, Combinatul de îngrăşăminte chimice din Turnu Măgurele. Cu iubitorii de poezie ne-am întîlnit la Casa de cultură din Alexandria şi la căminul cultural din Furculeşti, comună bogată, cu două cooperative agricole fruntaşe. Şi peste tot ne-au călăuzit stăpînii maşinilor, ogoarelor, şcolilor — muncitori, ingineri, ţărani, profesori şi activişti de partid, care sînt muncitori, ingineri, ţărani, profesori...

Astfel de acţiuni, pe care le vom continua în perioada următoare — primul obiectiv, judeţul Olt — nu pot, evident, să epuizeze pătrunderea în miezul unei realităţi inscrise pe anumite coordonate spaţio-temporale. Ele au însă meritul de a înlesni contactul nemijlocit cu problemele făuririi de bunuri materiale şi spirituale, de a stimula interesul pentru oameni şi fapte care vor reprezenta puncte de referinţă în elaborarea unor opere viitoare.

Comitetul de partid de la Uniunea scriitorilor a iniţiat şi documentări colective de mai lungă durată, care se vor desfăşura, începînd chiar din acest an, în Bucureşti, la Întreprinderea de maşini grele, „Automatica", „Semănătoarea", Fabrica de confecţii şi tricotaje. Scriitorii vor participa la adunările generale ale oamenilor muncii, la consfătuirile de producţie, la manifestările cultural-artistice, la întreaga viaţă a întreprinderii, scopul imediat constînd în realizarea unor materiale pentru presa cotidiană şi literară — reportaje, portrete, însemnări etc. Într-o perspectivă mai îndepărtată, nădăjduim ca experienţa dobîndită să se convertească în lucrări de mai largă respiraţie, care să îmbogăţească şi să diversifice peisajul literaturii inspirate din activitatea şi preocupările clasei muncitoare.

Expresie a unei necesităţi stringente de împrospătare şi adîncire a cunoaşterii vieţii contemporane, aceste acţiuni constituie doar suprafaţa vizibilă a fluviului documentării continue, a integrării noastre în freamătul creator al Cetăţii. Pentru că scriitorul, acest truditor al condeiului, nu poate fi decît acolo unde se clădeşte o lume a muncii, a bucuriei de a trăi.

Ion BĂIEŞU:

Contactul cu realităţile este de neînlocuit

Scriitorul provine din şi aparţine unui anumit mediu, unui anumit sector al vieţii şi el ne va comunica în ceea ce scrie experienţele şi observaţiile sale, cu mai multul sau mai puţinul talent pe care-l are. Sigur că totul va fi transformat şi transfigurat cu ajutorul ficţiunii sale, dar această ficţiune va lucra întotdeauna cu materialul concret pe care-l oferă observaţiile asupra vieţii înconjurătoare. Fiecare scriitor îşi face sondajele asupra realităţii potrivit puterii sale de pătrundere, inteligenţei şi vocaţiei sale, uneori, vai, atît de uşuratec tratată. Într-un scenariu destinat unei comedii cinematografice satirizam un coleg plafonat şi anacronic care îmi mărturisise cîndva, stupefiindu-mă, că singura lui legătură cu viaţa este iaurtul. „Mă duc în fiecare dimineaţă să cumpăr iaurt şi ascult ce spun oamenii". „Şi dacă tac?" — l-am întrebat. „Atunci mă duc în alt loc".

În practica uniunii noastre există vechiul şi nobilul obicei ca grupuri de scriitori să facă vizite de documentare în judeţele ţării. Nu e vorba, fireşte, de o documentare care să ducă la naşterea imediată a unor opere literare, ci de vizite de primă cunoaştere şi de primă punere în temă cu problemele specifice ale fiecărei zone. Nu se poate să mai crezi astăzi, cu ritmurile uluitoare de dezvoltare, cu prefacerile rapide care au loc, cu înnoirile săvîrşite la fiece pas, că poţi cunoaşte şi scrie fără să vezi, la faţa locului, fără să participi la viaţa ţării, a oamenilor. Contactul cu realităţile este de neînlocuit.

Ultima oară, comitetul nostru de partid a avut ideea să ne conducă în judeţul Teleorman. Mărturisesc că m-am întors emoţionat şi îmbogăţit sufleteşte. Impresiile au fost fugare, desigur, dar suficient de pregnante ca să facă dintr-o simplă excursie — numai că n-a fost o simplă excursie! — un eveniment. Nu e vorba doar de uzine noi, de recolte mari şi de construcţii impresionante. E vorba de oameni, oameni care vorbesc despre ei şi treburile lor cu gravitate, cu modestie şi, mai ales, cu sinceritate. Nimeni nu se lăuda cu recorduri, de fiecare dată ni s-a spus că se poate mai mult. Cu toţi aceşti oameni am rămas prieteni şi am stabilit cînd şi cum ne vom revedea. Mai mult, vorbindu-mi-se despre ambiţiile uneia dintre formaţiile de teatru din judeţ în noua ediţie a „Cîntării României", am promis să-i încredinţez acesteia o comedie pe care am terminat-o recent, pentru o premieră absolută.

De fapt, ce voiam să spun: că, de fapt, scriitorul nu trebuie să cunoască viaţa, ci oamenii.

Nicolae DRAGOŞ:

Să afli mereu ce gîndesc oamenii despre scrisul tău

Am avut întotdeauna convingerea că autorul care s-ar declara indiferent la reacţia cititorului faţă de scrisul său ar face-o doar dintr-un gest de ipocrizie. Pentru că literatura fără audienţă, scrisul fără conştiinţa că are şansa de a înavuţi sufletul oamenilor ar fi fără sens. Realităţile social-umane de azi, din România, creează cadrul optim în care drumul de la masa de scris a autorului pînă la concetăţenii săi întru patrie şi ideal este un drum al sincerităţii şi, mai mult, al unei realităţi spirituale noi. Neatenuîndu-i-se cu nimic respectul ce i se cuvine pentru nobleţea trudei sale, creatorului contemporan i se oferă, prin structurile sociale democratice de azi, şansa de a verifica forţa de pătrundere şi convingere a scrisului său într-o confruntare amplă, instituţionalizată, dar deloc rigidă, cu cititorul. Scriitorul de azi nu va coborî, precum un zeu, din lăcaşul său inexpugnabil, în mijlocul mulţimii adulatoare. El vine la **întîlnirea cu cititorul** ca un om, ca un tovarăş, animat de aceleaşi idealuri, aspirînd la împlinirea talentului, efortului creator în creaţii în care oamenii ţării să se recunoască, în cărţi pe care oamenii să şi le asume drept bunuri spirituale pentru ziua de azi şi ziua de mîine. Am avut prilejul, în ultimii ani, să particip, împreună cu nenumăraţi confraţi (scriitori din toate generaţiile, de la tinerii ce şi-au văzut înscris numele pe prima carte pînă la autori a căror operă acoperă rafturi întregi de bibliotecă), la zeci şi sute de întîlniri cu cititorii, şezători literare, o parte din ele organizate sub egida revistei „Luceafărul" şi a cenaclului acesteia. Impresiile au fost diferite, fiind condiţionate, deopotrivă, de calitatea şi mesajul uman al lucrărilor citite, cît şi de calitatea şi interesul faţă de literatură din partea celor prezenţi. Cînd versul sau pagina de proză nu răsăreau dintr-o vocaţie reală, dintr-o dorinţă adîncă de a destina omului frumuseţile ce i se cuvin, atunci reacţia participanţilor rămînea una politicoasă şi doar atît. Cînd însă pagina scrisă, fie ea şi mai complicată, mărturisea respectul faţă de idee şi cuvînt, faţă de om în ultimă instanţă, atunci oamenii se învăluiau parcă într-o lumină caldă ce nu putea să nu se comunice şi celui căruia i se datora. Îmi amintesc întotdeauna cu emoţie despre acele chipuri înţelepte şi inteligente, despre acei ochi plini de viaţă, deschişi ca nişte ferestre spre cunoaştere, spre mirajul cuvîntului, întîlniţi în comunele Gîrbovi sau Gh. Doja din Bărăgan. Îmi amintesc interesul pe care aceşti oameni ai muncii, aceşti stăpîni ai atîtor anotimpuri, aceşti **scriitori de recolte** l-au arătat faţă de reportajele inspirate din viaţa şi munca lor, citite în faţa celor ce le erau, în fapt, eroii. Nimic exagerat în primirea făcută. O linişte firească plutind peste cei prezenţi la şezători. Îmi amintesc mulţumirile tot atît de fireşti pentru că munca şi viaţa le-au fost povestite în cuvinte, cu preţuirea şi grija de a nu fi cumva necunoscuţi şi neînţeleşi pe de-a-ntregul. Şi, totodată, mulţumirea celui ce a scris însoţită — necesar! — şi de o fertilă nemulţumire creatoare; izvorîtă din convingerea, ce nu putea să nu se nască în acele clipe, că aceşti oameni simpli, truditori, modeşti, merită pagini de literatură, de reportaj ce pot străbate nealterate anotimpurile, păstrînd în ele o parte din tumultul încărcat de frumuseţe al vieţii trăite în inima cîmpiei.

Scriind pentru oameni se cuvine să afli mereu ce gîndesc oamenii despre scrisul tău. Dialogul cu cititorul, prezenţa la şezătorile literare, la lansările de carte, revenirea cu o atît de necesară continuitate în mijlocul aceloraşi colective de muncă — iată un bun cadru de verificare a viabilităţii scrisului.

Vasile BĂRAN:

Recolte şi cărţi

Am discutat despre recolte şi cărţi. Desigur, în faţa făuritorilor acestor recolte obţinute prin muncă aspră, neînduplecată, tenace, nu poţi să nu meditezi şi asupra muncii creatoare de opere. Şi se cuvine a şti că, de fapt, cele mai proaste cărţi sînt acelea care pînă la ultima lor filă nu izbutesc să ne pună în faţă o problemă de viaţă. Şi tot astfel, din aceleaşi discuţii dintre scriitori şi cititori, din atmosfera şezătorilor literare şi a cenaclurilor la care am luat parte, din ochii oamenilor cu care ne-am întîlnit am înţeles că o carte bună nu poate fi niciodată o improvizaţie, că o operă este oricînd şi în oricare împrejurare produsul unui lung devotament. Totdeauna cititorul va simţi dacă pagina ajunsă sub privirile sale conţine expresia unei idei întîmplătoare, o imagine fără fundament sau e smulsă din viaţa unui om, a unei colectivităţi. Dar unde se nasc ideile? — m-am întrebat şi răspunsul mi s-a dat curînd: pretutindeni şi nu numai pentru cărţi. Un inginer proiectant de la Combinatul chimic din Turnu Măgurele îmi spunea referindu-se la faptul că un proiectant trebuie să intre în secţii „nu numai cu fizicul, ci cu tot sufletul lui": „Cîteodată o idee pe care ţi-o dă în treacăt muncitorul se dovedeşte a fi de aur. Şi se mai întîmplă ca muncitorul, montînd un ansamblu proiectat de tine, pipăindu-l cu mîinile, să-i simtă mai adînc decît l-ai simţit tu pe hîrtie. Cum să nu ţii seama de o asemenea eventualitate?".

Şi cum să nu ţii seama — mi-am spus şi eu — de atîtea fapte extraordinare care se petrec zilnic în munca şi în viaţa oamenilor dintr-un colţ sau altul al ţării? N-am asemănat nicidecum întîmplător bilele fabricate de Întreprinderea de rulmenţi Alexandria (sute de milioane într-un an!) cu boabele de grîu şi de porumb (cîte 5 000 şi 8 000 de kg la hectar în unele cooperative de producţie!), fiindcă aceiaşi oameni care au fost pînă mai ieri agricultori sînt astăzi muncitori de înaltă calificare la întreprinderea de rulmenţi din mijlocul cîmpiei.

După ce am văzut fabricile de rulmenţi, de îngrăşăminte chimice, de porumb şi de grîu, de orz şi de floarea-soarelui, m-am gîndit iarăşi la rolul cărţii şi al scriitorului în societatea noastră în care au loc nu numai înnoiri esenţiale ale relaţiilor de producţie, nu numai un imens progres tehnic, ci şi o continuă transformare a omului, a mentalităţilor sale. Şi mi-am spus că eroul întregii creaţii nu poate fi decît el, omul. E o lecţie a vieţii înseşi, o lecţie pe care o preluăm mereu de la toţi scriitorii pe care-i preţuim. Toţi aceşti scriitori — ne spun faptele şi operele lor — au fost totodată oameni ai timpului lor.

cinema

- **Sonată pe malul lacului** (în cadrul „Zilelor filmului sovietic"): PATRIA — 9,30; 12; 15; 17,30; 20.
- **Taburetul prinţesei**: VICTORIA — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,15.
- **Surîsul mamei**: CAPITOL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- **Chirurgii**: CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18; 20.
- **Din lumea filmului de altădată**: EFORIE — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FAVORIT — 9,15; 11,45; 15,15; 17,45; 20,15.
- **Regăsire**: SCALA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FLAMURA — 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
- **Salty**: FLAMURA — 9.
- **Ţinutul uitat de timp**: FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, CASA FILMULUI (Bd. Magheru 29) — 10; 12; 14; 16; 18; 20.
- **Veronica**: DOINA — 9,30.
- **Buzduganul cu trei peceţi**: DOINA — 11,30; 15,30; 19, PACEA — 15; 18,30.
- **Rocky**: TIMPURI NOI — 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20.
- **Iarna bobocilor**: BUZEŞTI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
- **Spada neagră**: GRIVIŢA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15.
- **Tănase Scatiu**: PROGRESUL — 16; 19.
- **Program de desene animate** — 9. **Marele singuratic** — 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15: BUCEGI.
- **Arsenalul** — 14. **Concursul** — 16,15. **Saroian** — 18,30; 20,30: CINEMATECA.
- **A cincea pecete**: POPULAR — 15,45; 18; 20.
- **Judecătorul Fayard zis „Şeriful"**: LIRA — 15,30; 18; 20,15.
- **Atentatul de la Sarajevo**: DRUMUL SĂRII — 16; 19.
- **Pintea**: FERENTARI — 15; 17,15; 19,30.
- **Piedone, comisarul fără armă**: GIULEŞTI — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20.
- **Făgăduiala**: COTROCENI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, VOLGA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19.
- **Atît timp cît bate ceasul**: COSMOS — 16; 18; 20.
- **Johnny Chitară**: FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

teatre

- Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste (la sala Ansamblului artistic „Rapsodia română"): **Recital concert susţinut de Serghei Obrazţov (U.R.S.S.)** — 16,30, **Teatrul Central de Stat de Păpuşi (U.R.S.S.) cu „Don Juan — 77"** — 20.
- Teatrul Naţional Bucureşti (sala mare): **Richard al III-lea** — 19,30, (sala mică): **Căsătoria** — 15, **Comedie de modă veche** — 20, (sala Atelier): **Destine** — 19.
- Filarmonica „George Enescu" (Ateneul Român): **Concert simfonic susţinut de Filarmonica din Tg. Mureş. Dirijor: Lorant Szaiman. Solistă: Liudmila Sosina (U.R.S.S.)** — 20, (sala Studio a Ateneului): **Ciclul „După amiezile muzicale ale tineretului". Debuturi: Petra Maria Teclu — violoncel, Rodica Marin — vioara** — 18.
- Opera Română: **Bălcescu** — 19.
- Teatrul de operetă: **Stelele Operetei** — 19,30.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu): **Răceala** — 19,30, (sala Grădina Icoanei): **Interviu** — 19,30.
- Teatrul Mic: **Raţa sălbatică** — 19,30.
- Teatrul de comedie: **Trei surori** — 19,30.
- Teatrul „Nottara" (sala Magheru): **Micul infern** — 19,30, (sala Studio): **Carambol** — 15, **Jucătorii de cărţi şi Ursul** — 19.
- Teatrul Giuleşti: **Năpasta** — 17, **Descăpăţînarea** — 19,30.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Revista cu paiaţe** — 19,30, (sala Victoria): **Lasă supărarea-n hol** — 19,30.
- Teatrul „I. Vasilescu": **Siciliana** — 19,30.
- Ansamblul artistic „Rapsodia română" (la Palatul sporturilor şi culturii): **Cîntece de la izvor** — 19.
- Teatrul „Ion Creangă": **Recreaţia mare** — 10.
- Teatrul „Ţăndărică": **O poveste cu cîntec** — 17.
- Circul Bucureşti: **Super circ** — 16; 19,30.

Elocvent mesaj artistic

Expoziţia de artă plastică „Rusia sovietică"

Deschisă în cadrul manifestărilor complexe dedicate celei de-a 60-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Expoziţia de artă plastică sovietică este menită să comemoreze, o dată mai mult, această sărbătoare de o covîrşitoare importanţă pentru poporul sovietic. Expoziţia din sălile Muzeului de artă al Republicii Socialiste România este remarcabilă nu numai din punctul de vedere al concentrării unui important număr de forţe artistice (cei mai mulţi dintre expozanţi sînt distinşi cu înalte titluri şi premii ale Uniunii Sovietice), ci şi pentru faptul că realizează o succintă trecere în revistă a preocupărilor şi realizărilor obţinute de pictorii, graficienii şi artiştii decoratori sovietici.

Pictura şi grafica ilustrează şi de această dată preocupările artiştilor de a interpreta evenimente ale istoriei şi societăţii sovietice contemporane, de a exprima idei de mare importanţă şi largă circulaţie. Fiecare imagine, chiar şi cele mai pitoreşti, cele mai lirice peisaje, integrate acestui context, sînt semnificante, comunicabile.

Interpretînd momente ale istoriei ţării lor, graficienii sovietici au conferit, în acelaşi timp, un sens contemporan lucrărilor. De la imaginile devenite simbol ale intensei activităţi desfăşurate de Lenin (N. Jukov — „Cartea de căpătîi" sau E. Eisenschtadt — „Masa de lucru a lui V. I. Lenin") descifrăm de-a lungul simezelor Muzeului de artă momente semnificative din istoria contemporană a Uniunii Sovietice, relevate prin titluri, precum „Aici se naşte oţelul", „Furnale în funcţiune", „Furnale", „Oţelăria Martin", „Sovhozul de pescari Seroglazka" etc. Pictorii sovietici se prezintă astfel publicului românesc din perspectiva de martori atenţi ai evenimentelor contemporane. Reportaje din actualitate sau picturi de atmosferă, cele mai multe lucrări semnate de artişti cunoscuţi, indică implicit o diversitate de maniere şi atitudini în abordarea subiectelor. O artă închinată fiinţei umane, năzuinţelor ei celor mai înalte, ne-au părut a fi atît ciclul celor patru lucrări semnificativ intitulate de P. Ossovski „Coordonatele vieţii patriei", cît şi peisajele industriale semnate de A. Panteleev, V. Jemerikin sau I. Krijevski. Acuitatea observaţiei şi o anume decizie a ductului au conferit portretelor realizate de A. Kurnakov sau A. Lutfullin nu numai o identitate precisă, ci şi caracteristici împinse mai departe, în zona psihologiei. Peisajele consemnează, de multe ori, stări de spirit lirice, reprezintă popasuri a căror amintire s-a imprimat adînc în retina pictorilor. Se cuvine, de asemenea, remarcată varietatea obiectelor de artă decorativă şi aplicată prezentate.

Prin intermediul lucrărilor prezentate acum publicului românesc expoziţia de artă plastică sovietică deschisă în sălile Muzeului de artă este încă un prilej de cunoaştere şi apropiere spirituală.

Marina PREUTU

Rigoare şi profesionalism

Turneul Ansamblului academic de stat de dansuri „P. Virski"

Spectacolele Ansamblului academic de stat de dansuri „P. Virski" al R.S.S. Ucrainene vor rămîne cu certitudine multă vreme în memoria spectatorilor. Mai întîi prin frumuseţea intrinsecă a dansurilor de esenţă folclorică astfel aduse pe scenă încît să nu li se ştirbească autenticitatea stilistică, sporindu-li-se însă, în acelaşi timp, virtuţile spectaculare (*Cadril în horă, Polzuneţ, Bereznianca, Flăcăii din Kiev, Dans rusesc, Gopak*). Mai apoi prin ingeniozitatea limbajului coregrafic al prelucrărilor, mizînd exclusiv pe forţa de sugestie a dansului stilizat căruia i se conferă o mică dramaturgie, vizibilă îndeosebi în cazul miniaturilor coregrafice (*Pe sub vişini, Cizmarii, Bucurii căzăceşti*), dar care poate fi sesizată cu uşurinţă şi în desfăşurarea plină de culoare şi pitoresc a marilor tablouri (*Zaporojnii, Marinarii flotilei, „Ucraina sovietică", Gopak*). În sfîrşit, dar nu pe ultimul plan, memorabile vor rămîne pentru publicul românesc disciplina şi omogenitatea ansamblului ucrainean, virtuozitatea, uneori acrobatică, a dansatorilor în majoritate absolvenţi ai unei şcoli speciale de coregrafie — calităţi puse şi mai bine în valoare printr-o regie precisă, alertă şi de o minuţiozitate mergînd pînă la grija acordată fiecărui gest, fiecărui detaliu, oricît de neînsemnat ar putea părea la prima vedere.

Costumele impresionează prin strălucirea şi fantezia culorilor, unele dintre ele avînd, în plus, o deosebită valoare etnografică, autenticitatea şi vechimea fiindu-le certificate. Cîteva cămăşi populare, rămase din bătrîni, au fost culese de prin satele ucrainene de membrii ansamblului spre a fi purtate acum pe multe din scenele lumii.

Toate aceste atribute care configurează personalitatea ansamblului oaspete se înscriu pe linia unei tradiţii ale cărei principale opere sînt constituite din moştenirea artistică a întemeietorului ansamblului, coregraful şi omul de cultură Pavel Virski — moştenire preluată cu cinste de cei care conduc astăzi acest colectiv, şi anume directorul artistic al ansamblului, Kim Vasilenko, şi maestrul principal de balet, Alexandr Segal, compozitorul şi dirijorul Igor Ivascenko, precum şi din talentul dansatorilor înşişi, al unor solişti de marcă a căror evoluţie a fost răsplătită de publicul român (nu numai la Bucureşti, dar şi la Craiova, Drobeta-Turnu Severin, Tîrgu Jiu, Rîmnicu Vîlcea, Ploieşti) cu binemeritate aplauze.

N. SPIRESCU

tv

Programul 1

12,00 Telex
12,05 Roman foileton: „Mizerabilii"
13,10 Concert de prînz. Valsuri de Johann Strauss în interpretarea Orchestrei simfonice din Viena
14,10 Rugby: România — Polonia în Campionatul european. Transmisiune directă de la stadionul din Parcul copilului
15,30 Ancheta socială
16,25 Cîntarea României
16,40 Un fapt văzut de aproape — reportaj
17,00 Clubul tineretului
18,00 La luncile soarelui. Microantologie de poezie populară
18,15 Săptămîna politică internă şi internaţională
18,30 Antologia filmului pentru copii şi tineret: Stan şi Bran
19,30 Telejurnal
19,50 Faptele definesc omul: Săvineşti, ora 30
20,10 Teleenciclopedia
20,50 Film serial: Regan
21,40 Întîlnire cu satira şi umorul
22,15 Telejurnal
● Sport
22,40 Seară de romanţe cu Puşa Poenaru, Ana Toma şi George Hazgan

Paşi viguroşi pe drumul afirmării

(Urmare din pag. I)

film, la Hunedoara, ori al brigăzilor artistice la Tîrgovişte, dialogurile oamenilor muncii cu scriitorii în cadrul unor seri de poezie, recitaluri, simpozioane organizate la Bucureşti, Iaşi, Craiova ori Cluj-Napoca, întîlnirile cu dramaturgia originală, ce au marcat începutul stagiunii pe numeroase scene din ţară, întîlnirile de lucru şi dezbaterile oamenilor de teatru, găzduite la Bîrlad ori Piatra Neamţ, premierele cinematografice, sesiunile de comunicări pe marginea unor expoziţii ale creaţiei tehnice de masă, deschise la Cluj-Napoca, Bacău, Craiova, Braşov, Piteşti, Ploieşti, Sibiu etc. reprezintă doar cîteva dintre elementele circumscrise unui peisaj spiritual dinamic.

Într-o firească şi semnificativă continuitate a început cea de-a doua ediţie a Festivalului naţional „Cîntarea României" dedicată celei de-a 35-a aniversări a eliberării României de sub dominaţia fascistă.

Sub semnul unei temeinice exigenţe au avut loc în această perioadă analize la nivelul forurilor centrale organizatoare, al judeţelor, municipiilor, oraşelor şi comunelor, la care au participat reprezentanţii comitetelor de cultură şi educaţie socialistă, ai organizaţiilor de sindicat, de tineret şi femei, activişti culturali din întreprinderi, instituţii sau cooperative, directori de case de cultură, cluburi şi cămine culturale, îndrumători şi instructori artistici etc. Cu aceste prilejuri au fost scoase în evidenţă neajunsurile constatate cu ocazia primei ediţii a festivalului, unele manifestări de superficialitate şi festivism, de lipsă de exigenţă în stabilirea repertoriului şi prezentarea unor spectacole, pauzele nejustificate în activitatea unor cercuri şi formaţii.

În mod special s-a insistat asupra faptului că nu a fost peste tot îndeplinită indicaţia ca în fiecare localitate, în fiecare mare unitate economică sau instituţie să funcţioneze cel puţin o formaţie artistică, un cerc sau cenaclu artistic.

Aceste ample şi responsabile analize au relevat faptul că noua ediţie a festivalului trebuie să se desfăşoare sub semnul unei exigenţe sporite, să marcheze un evident salt calitativ faţă de realizările primei ediţii, atît în domeniul interpretării, cît şi în cel al creaţiei. Confruntate cu aceste exigenţe, consiliile locale de educaţie politică şi cultură socialistă au adoptat un şir de măsuri în vederea ridicării nivelului profesional al instructorilor şi îndrumătorilor artistici. Astfel, s-au creat noi „studiouri ale artiştilor amatori" la Craiova, Braşov, Oradea, Bacău etc., în timp ce altele şi-au lărgit aria preocupărilor, prin atragerea la „cursuri" în vederea ridicării măiestriei profesionale a unor instructori reprezentînd toate genurile de artă (creaţie şi interpretare) care participă la festival: teatru, brigăzi, dans tematic, estradă, cineamatorism, foto, artă plastică etc.

În aproape toate judeţele (Argeş, Constanţa, Cluj, Iaşi, Satu-Mare, Arad, Mureş, Maramureş, Galaţi etc.) s-au desfăşurat numeroase schimburi de experienţă, dezbateri cu caracter metodic. Caracterul concret al acestor acţiuni a fost marcat şi de faptul că aici, pe lîngă fructuoasele discuţii de ordin profesional, au fost adoptate programe de măsuri privind îmbunătăţirea modalităţilor de promovare a creaţiei artistice a fruntaşilor în muncă, creşterea potenţialului cultural-artistic şi valorificarea lui plenară în cadrul unor stagiuni permanente, pe baza planurilor unitare elaborate de consiliile de educaţie politică şi cultură socialistă.

Practic, se poate aprecia că, în prezent, în toată ţara s-a conturat o bogată şi variată agendă culturală în cadrul etapei de masă a Festivalului „Cîntarea României". În fiecare judeţ, municipiu, oraş şi comună au avut loc sau sînt anunţate pentru perioada imediat următoare ample treceri în revistă ale formaţiilor artistice, manifestări expoziţionale, acţiuni găzduite de cercurile de creaţie, conferind fazei de masă atît un caracter competitiv, cît şi, mai ales, atributul de etapă a maximei manifestări a virtuţilor artei şi culturii socialiste, al largului acces al maselor la viaţa cultural-artistică. Trecerea, începînd de la 1 ianuarie 1978, în mod eşalonat, la săptămîna de lucru redusă, va crea oamenilor muncii noi disponibilităţi de timp liber. Pornind de la aceasta este necesar ca încă de pe acum să fie luate ample măsuri pentru organizarea de manifestări educative, politico-ştiinţifice şi cultural-artistice complexe şi diverse care să răspundă cît mai deplin exigenţelor şi dorinţelor oamenilor muncii, să asigure o folosire cît mai eficientă a timpului lor liber.

În perioada care urmează se aşteaptă din partea tuturor comitetelor judeţene de cultură şi educaţie socialistă o activitate susţinută în vederea îndrumării unitare a întregii vieţi cultural-educative, la oraşe şi sate, în întreprinderi, şcoli, unităţi militare. Este necesar să se acorde un sprijin direct formaţiilor de amatori în vederea alegerii unui repertoriu cît mai adecvat, cu un bogat conţinut de idei, cu un convingător mesaj educativ, în funcţie de posibilităţile interpretative existente în fiecare localitate.

Trebuie stimulată în mai mare măsură creaţia originală, prin includerea ei promptă în repertoriul formaţiilor, prin editarea unor culegeri care să fie larg şi unitar difuzate la aşezămintele culturale, la echipele artistice de amatori de la oraşe şi sate.

Relaţiile de colaborare stabilite între artiştii amatori şi cei profesionişti vor trebui la rîndul lor dezvoltate şi amplificate în continuare, astfel ca experienţa acestora din urmă să contribuie în tot mai largă măsură la ridicarea calităţii manifestărilor culturale prezentate în festival.

În general, preocupările tuturor factorilor investiţi cu răspunderi pe linia educaţiei maselor trebuie să conveargă în a asigura o ancorare tot mai adîncă a acţiunilor cultural-educative în universul de muncă şi viaţă al oamenilor, în problemele cu care se confruntă fiecare colectiv de muncă, pentru a le conferi o eficienţă educativă sporită în vederea mobilizării maselor la îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor ce le revin. În lumina Regulamentului cadru al Festivalului naţional o mai mare atenţie se cere acordată permanentizării activităţii şi acţiunilor cultural-artistice, îndeosebi prin organizarea în întreprinderi şi în instituţiile culturale a unui număr cît mai mare de spectacole la care să participe formaţii reprezentînd toate genurile artistice.

Există toate condiţiile ca fiecare întreprindere, instituţie, cooperativă, fiecare unitate militară, de învăţămînt să devină şi mai mult în noua ediţie a Festivalului „Cîntarea României" o şcoală a hărniciei şi cinstei, o şcoală a frumosului artistic.

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român

Iubite și respectat tovarăș,

Am primit cu o deosebită plăcere mesajul de felicitări pe care ați binevoit să ni-l adresați cu ocazia celei de-a 17-a aniversări a creării Partidului Comunist din Kampuchia. Acest mesaj constituie o nouă mărturie a sentimentelor de prietenie revoluționară și de solidaritate pe care le nutresc Partidul Comunist Român și poporul român față de Partidul Comunist din Kampuchia și poporul kampuchian. Aceasta ne încurajează foarte mult în îndeplinirea noilor noastre sarcini de apărare a Kampuchiei Democrate, de continuare a revoluției socialiste și de edificare a socialismului.

În numele Partidului Comunist din Kampuchia și al poporului kampuchian, vă exprimăm dumneavoastră și, prin dumneavoastră, Partidului Comunist Român și întregului popor român profundele noastre mulțumiri.

Avem ferma convingere că legăturile de prietenie revoluționară și solidaritate dintre partidele, popoarele și țările noastre vor continua să se consolideze și să se dezvolte neîncetat.

Folosim această prețioasă ocazie pentru a vă ura, tovarășe secretar general, multă sănătate, viață lungă și să conduceți poporul român spre noi mari victorii.

Primiți din partea noastră, tovarășe secretar general, cele mai calde salutări frățești revoluționare.

**COMITETUL CENTRAL AL
PARTIDULUI COMUNIST DIN KAMPUCHIA**

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Am primit cu mare plăcere mesajul de felicitare pe care Excelența Voastră a binevoit să mi-l trimită cu ocazia celei de-a 54-a aniversări a Republicii Turcia.

Doresc să exprim Excelenței Voastre, în numele poporului turc și al meu personal, mulțumirile mele călduroase și cele mai bune urări pentru fericirea dumneavoastră personală și pentru prosperitatea crescîndă și bunăstarea poporului român prieten. Sînt convins că relațiile strînse dintre țările noastre vor continua să se adîncească și mai mult, în interesul celor două popoare, al regiunii noastre și al lumii întregi.

FAHRI S. KORUTÜRK
Președintele Republicii Turcia

Convorbiri economice româno-iugoslave

Vineri s-au încheiat, la București, convorbirile dintre tovarășii Mihai Marinescu, viceprim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, președintele Comitetului de Stat al Planificării, și Milorad Birovliev, membru al Consiliului Executiv Federal al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Comitetului Federal pentru Planificare Socială.

Cu acest prilej a fost semnat un Aide-memoire. Documentul menționează că, în spiritul indicațiilor și orientărilor adoptate de conducătorii de partid și de stat ai celor două țări, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito, au fost analizate căile de extindere a cadrului colaborării economice, al cooperării și specializării în producție dintre România și Iugoslavia atît pentru perioada actualului cincinal, cît și după anul 1980. Au fost, de asemenea, adoptate măsuri pentru accelerarea finalizării unor acțiuni comune în curs de perfectare și pentru identificarea de noi posibilități de adîncire a colaborării economice româno-iugoslave pe o perioadă de lungă durată, îndeosebi în domenii de bază, ca : metalurgia feroasă și neferoasă, construcția de mașini, industria chimică și petrochimică ș.a.

★

După-amiază, tovarășul Milorad Birovliev a părăsit Capitala.

(Agerpres)

ÎN EDITURA POLITICĂ A APĂRUT BROȘURA :

**Forța creatoare, constructivă
a democrației noastre socialiste**

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 noiembrie. În țară : Vreme în general caldă, mai ales în sudul țării. Cerul va fi variabil, cu înnorări mai accentuate în jumătatea de nord, unde va ploua. În rest, ploi izolate. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, prezentînd intensificări locale de scurtă durată, de 45—30 km/oră. La munte, intensificările vor depăși 70 km/oră. Temperatura aerului va înregistra o scădere, în a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între zero și 10 grade, iar maximele între 10 și 18 grade, izolat mai ridicate în sud, la începutul intervalului. Ceață locală, dimineața și seara. **În București :** Vreme caldă, mai ales în prima parte a intervalului. Cerul va fi temporar noros, favorabil ploii. Vînt slab pînă la moderat. Temperatura ușor variabilă. Ceață slabă, dimineața.

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

FOTBAL

Echipa de juniori a României va participa la cea de-a doua ediție a „Turneului mondial"

ZÜRICH 4 (Agerpres). — La sediul Federației Internaționale de Fotbal (F.I.F.A.) de la Zürich s-a comunicat că la cea de-a doua ediție a „Turneului mondial" de fotbal pentru echipe de juniori și-au confirmat participarea 96 de țări, dintre care 26 din Europa, cîte 19 din Asia, America de Nord și cea de Sud etc. Printre țările înscrise figurează România, Cehoslovacia, Bulgaria, Suedia, Franța, Italia, Polonia, U.R.S.S., Iugoslavia, Algeria, Tunisia, R.P.D. Coreeană, S.U.A., Argentina, R.F. Germania, Brazilia, Australia etc. Prima ediție a „Turneului mondial" s-a disputat în Tunisia și a fost cîștigată de echipa U.R.S.S.

F.I.F.A. a anunțat că meciurile preliminarii se vor desfășura anul viitor între 1 ianuarie și 31 decembrie, turneul final urmînd să se dispute, probabil, în Japonia în anul 1979. În ceea ce privește locul de disputare a turneului final, o hotărîre definitivă se va lua la 13 ianuarie la Buenos Aires, unde vor avea loc lucrările Comitetului executiv al F.I.F.A.

ULTIMA ETAPĂ ÎNAINTEA MECIULUI CU IUGOSLAVIA

Campionatul diviziei A la fotbal continuă astăzi, cînd se vor desfășura meciurile etapei a XI-a — ultima etapă înaintea meciului cu Iugoslavia de la 13 noiembrie, din preliminariile campionatului mondial. În Capitală este programat un singur joc, cel dintre echipele Steaua și Politehnica Timișoara, care se va disputa pe stadionul Steaua.

În țară se vor desfășura următoarele partide : Jiul — A.S.A. ; F.C. Petrolul — C.S. Tîrgoviște ; F.C. Olimpia — Sportul studențesc ; F.C.M. Reșița — Politehnica Iași ; F.C. Constanța — U.T.A. ; F.C. Bihor — Dinamo ; S.C. Bacău — F.C. Argeș ; Universitatea Craiova — Corvinul. Toate meciurile vor începe la ora 14.

★

Posturile noastre de radio vor transmite, alternativ, aspecte de la toate întîlnirile. Transmisia se va efectua pe programul I, cu începere de la ora 13,30.

RUGBI : Azi în campionatul european

ROMÂNIA – POLONIA

Astăzi, pe stadionul Parcul copilului din Capitală, de la ora 14,15, echipa reprezentativă de rugbi a României, campioană continentală, debutează în noua ediție a campionatului european, dotat cu „Cupa F.I.R.A.", jucînd în compania formației Poloniei.

Din echipa noastră fac parte, printre alții, internaționalii Nica, Murariu, Dinu, Ortelecan, M. Ionescu și Pintea.

Partida va fi transmisă în întregime la televiziune.

„CROSUL TIPOGRAFILOR"

● Finalele — la 13 noiembrie, în Capitală

În acest an, tradiționalul „Cros al tipografilor" se va desfășura în cadrul stimulator al „Daciadei". Organizatorul popularei întreceri, Comitetul Uniunii sindicatelor din presă, poligrafie și edituri, ne informează că 600 de tineri tipografi, selecționați la nivelul fiecărui județ, se pregătesc asiduu pentru a participa la finale, programate în Capitală, la 13 noiembrie. Pentru a se accentua caracterul de masă al crosului, s-a stabilit ca în afara celor patru probe oficiale (800 m junioare, 2 000 m juniori, 2 000 m senioare și 3 000 m seniori) să se dispute încă o alergare de 800 m la care vor concura aproximativ 1 000 de tipografi de toate vîrstele din întreprinderile poligrafice bucureștene.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

În sala Floreasca II din Capitală a început ieri un concurs internațional de scrimă, la care participă componenți ai clubului „Steaua" și sportivi ai selecționatei militare italiene. În ambele probe individuale, disputate în prima zi de întreceri, pe primul loc s-au clasat scrimerii români : Alexandru Nilca, la sabie, și Nicolae Iorgu, la spadă. Campionul olimpic Fabio Dal Zotto, specialist la floretă, a participat la proba de spadă, ajungînd pînă în semifinale. Întrecerea continuă astăzi, cu probele pe echipe.

„Cupa campionilor europeni" la baschet masculin a programat noi întîlniri din cadrul grupelor preliminare. Iată rezultatele înregistrate : Zbrojovka Brno — Eczacibasi Istanbul 86—64 (44—24) ; Slask Wroclaw — Panathinaikos Atena 88—96 (46—51) ; TUS 04 Leverkusen — Dudelange (Luxemburg) 97—64 (45—29) ; Alvik Stockholm — U.B.S.C. Viena 92—91 (48—43) ; Figueirense (Portugalia) — Real Madrid 71—127 (31—70) ; Honved Budapesta — Jugoplastika Split 94—102 (45—48) ; Ț.S.K.A. Sofia — B.C. Londra 87—86 (45—41).

În ziua a treia a „Turneului campioanelor" la tenis, faza finală a „Marelui premiu F.I.L.T." de la Rancho Mirage, Martina Navratilova a învins-o cu 6—4, 3—6, 6—3 pe Dianne Fromholtz. În partidele următoare se vor întîlni : Virginia Wade — Chris Evert și Kerry Reid — Billie Jean King.

După cum s-a mai anunțat, la 12 noiembrie, selecționata de box a Cubei va susține în orașul american Houston un meci amical cu reprezentativa S.U.A. În vederea acestei întîlniri, federația cubaneză a alcătuit un lot de 22 de pugiliști în frunte cu dublul campion olimpic la categoria grea Teofilo Stevenson, Jorge Hernandez (semimuscă), Adolfo Horta (cocoș), Angel Herrera (pană), Jose Aguillar (semiușoară), Duke Stable (ușoară), Emilio Correa (semimijlocie) și alții. Revanșa acestei întîlniri se va desfășura la Havana, la începutul lunii februarie a anului viitor.

Creșterea productivității muncii

(Urmare din pag. I)

Din păcate, în unele cazuri această condiție esențială a progresului economic mai este interpretată unilateral în practică, în sensul că atît reducerea cheltuielilor legate de retribuție, cît și a cheltuielilor materiale este înțeleasă fără legătura obligatorie cu **reducerea totalului cheltuielilor pe produs.** Această situație dezvăluie o atitudine nu numai formală față de problema sporirii productivității muncii, dar și antieconomică, extrem de dăunătoare. Necesitatea corelării creșterii productivității muncii cu reducerea cheltuielilor totale pe unitatea de produs a fost relevată de Marx în următorul pasaj din „Capitalul" : „Creșterea productivității muncii constă tocmai în aceea că partea de muncă vie se micșorează, pe cînd munca trecută se mărește, dar în așa fel încît suma totală de muncă scade ; așadar, în aceea că munca vie scade mai mult decît crește cea trecută". Actualitatea acestei teze este în prezent mai importantă ca oricînd, parcă adresîndu-se anume acelor conducători de întreprinderi care declară că se preocupă de mărirea productivității muncii și că o sporesc, dar că nu pot reduce costul produselor deoarece a crescut prețul la unele mijloace de producție.

Creșterea mai rapidă a productivității muncii față de retribuția medie este impusă și de necesitatea **asigurării stabilității circulației mărfurilor și a banilor.** Se știe că veniturile bănești ale populației provin în covîrșitoare majoritate din retribuție. Or, în condițiile în care retribuțiile ar spori în același ritm cu productivitatea muncii, fondul de marfă destinat consumului individual ar crește într-un ritm mai mic, deoarece masa totală a producției nu este alcătuită numai din bunuri de consum ; ea cuprinde, în structura sa, și mijloace de producție destinate consumului productiv. S-ar ajunge, prin urmare, la o neconcordanță între suma totală a retribuțiilor și valoarea mărfurilor din rețeaua comercială, cu alte cuvinte, populația ar deține mai mulți bani decît valoarea produselor existente pe piață, ceea ce ar duce inevitabil la creșterea prețurilor de vînzare, la deprecierea monedei, la scăderea puterii ei de cumpărare, într-un cuvînt, la fenomene de inflație.

S-ar putea ridica întrebarea : de ce nu se majorează retribuțiile corespunzător sporului de productivitate realizat în fiecare întreprindere sau de către fiecare om al muncii ? Nu este posibilă și nici normală o asemenea situație. Și iată de ce. Așa cum arătam mai înainte, o bună parte din creșterea productivității muncii se obține prin ridicarea nivelului tehnic al producției, pe baza dotării cu mașini și utilaje perfecționate. Dar oricine știe că echiparea cu tehnică modernă a unei întreprinderi se realizează cu ajutorul unor mari fonduri de investiții, la a căror acumulare au participat, practic, într-o măsură mai mare sau mai mică, toate unitățile din economie.

Este firesc deci ca efectele creșterii productivității muncii, obținute ca urmare a efortului colectiv al întregii societăți, să se răsfrîngă asupra **tuturor** oamenilor muncii, și nu numai asupra celor dintr-o unitate sau alta, unde momentan gradul de **echipare tehnică** a sporit. Dacă s-ar proceda astfel, ar apărea situații de inechitate, în care unii ar produce mijloacele dezvoltării, iar alții ar beneficia de ele, ar fi prejudiciată grav însăși politica de industrializare a țării, de orientare preponderentă a fondurilor de investiții către ramurile de vîrf ale progresului tehnic contemporan. Desigur, o asemenea posibilitate nu intră în discuție. În politica sa economică, partidul asigură condițiile ca sporirea continuă a productivității muncii sociale să ducă deopotrivă la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii, prin majorările generale ale retribuțiilor aplicate periodic. În acest mod, fiecare om al muncii beneficiază, pe de o parte, de creșterea retribuției corespunzător rezultatelor sale individuale, iar pe de altă parte, de măririle periodice ale acesteia, ce se înfăptuiesc ca urmare a dezvoltării de ansamblu a economiei. Rezultă, așadar, că **creșterea mai rapidă a productivității muncii decît retribuția medie constituie o cauză a întregii societăți.**

Acest adevăr fundamental l-a pus cu putere în evidență, în ultima vreme, secretarul general al partidului. În cuvîntările rostite, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că programele suplimentare, respectiv **noile măsuri de creștere mai accentuată a nivelului de trai,** au putut fi adoptate tocmai ca urmare a rezultatelor bune obținute în primii doi ani ai actualului cincinal în creșterea producției și productivității muncii. În același timp, a atras atenția că majorarea substanțială a retribuțiilor oamenilor muncii, cu mult peste nivelurile stabilite prin planul cincinal, trebuie să genereze o preocupare sporită din partea tuturor colectivelor de muncă pentru creșterea suplimentară a productivității muncii. Îndeplinirea exemplară a programului de creștere a nivelului de trai adoptat de plenara C.C. al P.C.R. din martie a.c. impune ca, pe ansamblul întregului cincinal, să se realizeze, numai în industrie, o creștere a productivității muncii cu peste 55 la sută, față de 50,7 la sută cît se stabilise inițial prin Legea planului cincinal. De asemenea, o creștere cu mult mai rapidă va trebui să înregistreze productivitatea muncii în construcții. Încă în acest an s-a prevăzut majorarea productivității în activitatea de construcții-montaj cu 4—5 procente, adică de la 11,8 la sută cît este prevăzut în plan la 16—17 la sută. Sînt obiective de importanță vitală, a căror îndeplinire condiționează nemijlocit dezvoltarea accelerată, în continuare, a economiei naționale, ridicarea bunăstării întregului popor.

Iată de ce conducerea partidului acordă o atenție deosebită problemelor care condiționează creșterea rapidă a productivității muncii, cerînd colectivelor de muncă să se preocupe stăruitor de folosirea cu randamente ridicate a mașinilor și utilajelor, de îmbunătățirea organizării producției și a muncii, extinderea mecanizării și automatizării, promovarea largă a progresului tehnic, folosirea rațională a forței de muncă, creșterea gradului de calificare, utilizarea deplină a timpului de lucru, întronarea unui climat exemplar de ordine și disciplină în toate întreprinderile. Numai acționînd concertat și convergent, **în toate aceste direcții, în fiecare unitate economică** se asigură resursele necesare pentru dezvoltarea forțelor de producție, pentru ridicarea, în continuare, a nivelului de trai material și spiritual al oamenilor muncii — țelul suprem al politicii partidului, esența însăși a făuririi societății noastre socialiste.

Cronica zilei

La București a fost semnată înțelegerea între Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor din Republica Democrată Germană privind colaborarea tehnico-științifică directă în domeniul poștelor și telecomunicațiilor.

Documentul a fost semnat de Gheorghe Airinei și Richard Serinek, adjuncți ai miniștrilor de resort.

★

La Institutul de cercetări și proiectări miniere pentru substanțe nemetalifere din Cluj-Napoca s-au încheiat vineri lucrările unei consfătuiri de lucru, organizată de Centrala sării și nemetaliferelor din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei. Participanții — reprezentanți ai ministerului de resort, ai Comisiei republicane pentru rezerve geologice, cercetători și specialiști de la unitățile de profil din țară, ai unor ministere beneficiare — au dezbătut, în lumina sarcinilor trasate de partid, aspecte concrete privind diversificarea și îmbunătățirea produselor nemetalifere necesare economiei naționale, realizarea unor noi produse competitive în scopul reducerii importului și sporirii ofertelor pentru export, al diminuării costurilor de producție. În acest cadru au fost expuse rezultatele obținute în producție ca urmare a folosirii, în diferite sectoare, a noilor produse și materii prime indigene — printre care nisipurile cuarțoase de Aghireșu, Șard, Mihăiești și Vălenii de Munte, bentonitele-liant pentru turnătorii. Au fost, de asemenea, expuse considerații asupra bazei materiale și calității argilelor necesare industriei refractarelor și făcute propuneri vizînd dezvoltarea exploatării zăcămintelor cuarțoase și îmbunătățirea tehnologiilor de preparare.

★

Galeria „Căminul artei" din Capitală găzduiește, începînd de vineri, o expoziție de ilustrație de carte din R.P. Polonă, organizată în cadrul colaborării dintre uniunile artiștilor plastici din cele două țări. Sînt reunite 80 de lucrări semnate de 21 de graficieni polonezi reprezentînd diverse modalități de expresie.

★

La Muzeul satului a avut loc vineri dimineața vernisajul expoziției „Motive decorative celebre în interiorul țărănesc". Selecția de obiecte expuse face parte din inventarul locuințelor țărănești, reprezintă creații populare din principalele zone etnografice ale țării, făurite după vechi și valoroase tradiții. Expoziția, cu valoarea ei educativă, estetică și patriotică, se înscrie în seria manifestărilor consacrate celui de-al doilea Festival național „Cîntarea României", constituind un izvor de încîntare artistică, o sursă de cunoaștere și inspirație pentru creatorii de astăzi.

★

La Institutul politehnic București și-a început vineri lucrările primul simpozion național de cibernetică industrială și ingineria sistemelor, la care participă profesori universitari, cercetători, cadre didactice din întreaga țară.

Timp de trei zile se vor dezbate o serie de probleme privind aplicarea conceptelor moderne de cibernetică în organizarea și conducerea întreprinderilor, rolul și aportul ei în creșterea productivității muncii în întreprinderi industriale, în reducerea consumului de materii prime și materiale.

(Agerpres)

LOTO

**Numerele extrase
la tragerea din 4 noiembrie 1977**

Extragerea I : 43 52 74 21 51 72 34 11 15

Extragerea a II-a : 56 12 5 71 32 80 9 57 89

A apărut

***ALMANAHUL
„FEMEIA"—1978***

Cu prilejul apropiatei aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Adunări festive

În cadrul manifestărilor prilejuite de a 60-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, vineri au avut loc adunări festive în alte localități din țară, la care au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, numeroși oameni ai muncii, precum și reprezentanți ai Ambasadei U.R.S.S. la București.

Despre semnificația evenimentului sărbătorit au vorbit : la adunarea de la întreprinderea „Unio" din Satu Mare, Ioan Foriș, prim-secretar al Comitetului județean Satu Mare al P.C.R. ; la adunarea de la întreprinderea mecanică de material rulant „16 Februarie" din Cluj-Napoca, Aurel Neguciolu, secretar al Comitetului județean Cluj al P.C.R., și B. V. Volkov, adjunct al reprezentantului comercial al Uniunii Sovietice la București ; la adunarea de la Întreprinderea metalurgică din Iași, Onofrei Parascan, directorul întreprinderii, și V. G. Pozdniakov, consilier al Ambasadei U.R.S.S. la București, iar la întreprinderea „Autobuzul" din Capitală, Dumitru Gheorghe, directorul întreprinderii, și V. S. Gusak, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice.

Vorbitorii s-au referit pe larg la însemnătatea istorică deosebită a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a dus la întemeierea primului stat al muncitorilor și țăranilor, a inaugurat epoca trecerii omenirii de la capitalism la socialism. Ei au relevat apoi succesele remarcabile obținute de Uniunea Sovietică în dezvoltarea industriei, agriculturii, înflorirea fără precedent a științei și culturii, în creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc. Vorbitorii au prezentat, de asemenea, marile realizări ale poporului nostru în munca pentru edificarea cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României, în traducerea în viață a Programului adoptat de cel de-al XI-lea Congres al P.C.R.

Evocînd cu satisfacție legăturile de prietenie, solidaritate și colaborare dintre P.C.R. și P.C.U.S., raporturile multilaterale dintre România și Uniunea Sovietică, dintre popoarele noastre, vorbitorii au subliniat însemnătatea deosebită pe care o au întîlnirile și convorbirile dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Ilici Brejnev. Declarația comună româno-sovietică din noiembrie 1976 pentru continua dezvoltare a prieteniei și colaborării dintre România socialistă și Uniunea Sovietică, dintre P.C.R. și P.C.U.S., spre binele popoarelor celor două țări, al cauzei generale a socialismului, progresului și păcii în lume.

În încheierea adunărilor festive au avut loc spectacole prezentate de formații de artiști amatori.

Deschiderea expoziției „Lumina Marelui Octombrie"

În sala Dalles s-a deschis vineri la amiază expoziția documentară din U.R.S.S. intitulată „Lumina Marelui Octombrie", organizată de Consiliul Culturii și Educației Socialiste în cadrul manifestărilor dedicate celei de-a 60-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Prin intermediul a sute de exponate — documente, fotografii — sînt ilustrate victoria Revoluției din Octombrie, însemnătatea internațională a acestui eveniment, drumul parcurs de Uniunea Sovietică în cei 60 de ani ai puterii sovietice. Un loc important îl ocupă exponatele care se referă la activitatea internă și internațională a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, desfășurată în lumina marilor idei ale lui Octombrie.

La festivitatea inaugurală au luat cuvîntul Vasile Nicolescu, director în Consiliul Culturii și Educației Socialiste, și B. I. Minakov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, care au subliniat importanța jubileului de șase decenii al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, relevînd mesajul de prietenie, de solidaritate internaționalistă pe care popoarele Uniunii Sovietice îl transmit, prin intermediul acestei expoziții, poporului țării noastre.

La manifestare au participat Ladislau Hegedus, secretar de stat la Consiliul Culturii și Educației Socialiste, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, personalități ale vieții culturale, un numeros public.

Au luat parte, de asemenea, șefi de misiuni diplomatice acreditați în țara noastră, alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

**ROMÂNIA-FILM prezintă astăzi 5 noiembrie
la cinematograful „Patria" din Capitală
în cadrul „Zilelor filmului sovietic"**

„SONATĂ PE MALUL LACULUI"

Regia : Varis Brasla, Gunar Țilinski. Cu : Astrida Kairisha, Gunar Țilinski, Lilita Ozolinja, Lidia Freimane. Producție a studiourilor din Riga

■ ■

Colaborarea prietenească multilaterală româno-sovietică în continuă amplificare și diversificare

Apropiata aniversare a șase decenii de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie este un fericit prilej de a evoca dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie frățească, solidaritate și colaborare multilaterală dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre România și U.R.S.S., dintre poporul român și popoarele sovietice. Așa cum este cunoscut, aceste raporturi și-au găsit o înaltă expresie prin participarea secretarului general al partidului nostru, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și cuvîntarea rostită la ședința solemnă organizată la Moscova pentru marcarea aniversării zilei de 7 Noiembrie.

Avînd profunde rădăcini în trecutul secular de bună vecinătate, de luptă comună pentru libertate și progres, puternic stimulate de comunitatea de orînduire, de țeluri și ideologie, raporturile de conlucrare româno-sovietice au fost ridicate în anii socialismului pe o treaptă nouă, calitativ superioară. Comuniștii, întregul nostru partid și popor încearcă un sentiment de profundă satisfacție față de faptul că **aceste relații cunosc un curs mereu ascendent, dovedindu-se un factor important al accelerării operei de construire a socialismului și comunismului în cele două țări.** Dezvoltîndu-se în cadrul optim jalonat de Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre țările noastre, conlucrarea româno-sovietică atestă cu putere caracterul fertil al noilor principii de relații interstatale pe care ea se bazează — principiile deplinei egalități, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești.

Amplificarea și diversificarea continuă a relațiilor dintre cele două țări și popoare a constituit și constituie o preocupare consecventă a partidului nostru, reafirmată cu putere de Congresul al XI-lea și înscrisă în Programul partidului ca o orientare fermă, statornică, a politicii externe a României socialiste. Comuniștii, întregul popor român subscriu din toată inima la cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, care subliniază : **„Constituie o îndatorire de onoare pentru partidele noastre să lase generațiilor viitoare o prietenie trainică, indestructibilă, bazată pe principiile revoluționare comune, pe deplină egalitate, stimă și respect reciproc, pe o profundă solidaritate comunistă, care să dăinuie neștirbite peste veacuri".**

Factorul motor al aprofundării și diversificării continue a raporturilor de conlucrare româno-sovietice îl constituie, așa cum arată viața însăși, **relațiile de prietenie și colaborare tovărășească dintre forțele politice ce conduc destinele popoarelor noastre — Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, contactele și convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări.** Desfășurîndu-se în spiritul prieteniei, stimei și respectului reciproc, **întîlnirile și convorbirile dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Brejnev,** tot mai frecvente în ultimii ani, și-au dovedit **rolul hotărîtor în impulsionarea colaborării româno-sovietice,** deschizînd, de fiecare dată, noi orizonturi relațiilor reciproce.

În acest context, o importanță deosebită au avut vizitele făcute în ultimii ani de secretarul general al partidului nostru în Uniunea Sovietică, precum și vizita efectuată în toamna anului trecut de secretarul general al C.C. al P.C.U.S. în România — întîlniri care s-au înscris, prin amploarea schimbului de păreri, prin însemnătatea înțelegerilor convenite, ca evenimente de semnificație istorică în raporturile reciproce. Sintetizînd rezultatele deosebit de rodnice ale convorbirilor la nivel înalt de la București, **„Declarația privind dezvoltarea continuă a colaborării și prieteniei frățești între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, între România și Uniunea Sovietică"** deschide o perspectivă largă, orizonturi noi ansamblului relațiilor româno-sovietice.

Grăitoare ilustrare a evoluției rodnice a acestor relații, **SCHIMBURILE ECONOMICE** au cunoscut și cunosc o puternică dezvoltare și diversificare, **Uniunea Sovietică ocupînd primul loc în comerțul exterior al țării noastre.** Este semnificativ că față de sporul simțitor al schimbului de mărfuri în cincinalul precedent, acordul comercial pe perioada 1976—1980 prevede o nouă creștere importantă a acestuia.

În același timp, **o dezvoltare mereu ascendentă cunosc formele noi, superioare, de relații economice — specializarea și cooperarea în producție,** în sectoare și ramuri de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea economică a țărilor noastre. Potrivit cerințelor economiilor naționale ale ambelor țări, eforturile de cooperare sînt concentrate, în primul rînd, asupra creării în comun a unor **mari obiective economice.** Astfel, în țara noastră se bucură de înaltă apreciere documentația tehnică livrată de Uniunea Sovietică pentru construirea unor unități metalurgice, energetice, chimice etc. sau colaborarea în fabricarea unor produse complexe. Ca o expresie a avantajului reciproc al unor asemenea acțiuni de cooperare poate fi amintit că, în cazul uzinei de produse sodice care se construiește prin colaborare în România, o anumită cotă a producției este destinată acoperirii unor cerințe ale economiei sovietice.

În același timp, țara noastră participă la dezvoltarea unor importante obiective pe teritoriul Uniunii Sovietice pentru producția materiilor prime feroase, primind în schimb o parte din minereul necesar industriei noastre siderurgice, ca și producției unor tipuri de feroaliaje. Totodată, așa cum este cunoscut, țara noastră participă la construirea combinatului de celuloză de la Ust-Ilim, a combinatului minier de preparare a azbestului de la Kiembai, la valorificarea zăcămîntului de gaze condensate de la Orenburg. Cunoscînd o continuă dezvoltare pe plan bilateral, cooperarea economică româno-sovietică se dezvoltă și în cadru multilateral, prin participarea la înfăptuirea „Programului complex" al C.A.E.R., menit să asigure înflorirea economiei naționale a fiecărei țări membre, să contribuie la egalizarea nivelurilor de dezvoltare ale țărilor respective, la afirmarea și întărirea socialismului pe plan mondial.

Uriașul potențial economic al Uniunii Sovietice, care realizează o cincime a producției industriale mondiale, marile sale resurse naturale, precum și procesul de dezvoltare accelerată a economiei naționale a României și creșterea rapidă a potențialului său tehnico-științific creează **premisele favorabile pentru amplificarea și diversificarea și mai accentuată a relațiilor economice dintre cele două țări,** a specializării și cooperării în producție. În acest sens, s-au stabilit, în cadrul convorbirilor la nivelul cel mai înalt, înțelegeri care sînt traduse în viață prin grija celor două partide și state.

Deosebit de rodnică este **COLABORAREA** dintre țările noastre **PE PLAN TEHNICO-ȘTIINȚIFIC,** care include o gamă largă de probleme de cel mai înalt interes, la a căror soluționare sînt angajate zeci de organizații de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică din România și Uniunea Sovietică. De rezultatele acestei colaborări beneficiază, deopotrivă, construcțiile de mașini grele și de mașini-unelte, energetica și industriile minieră, chimică și petrochimică, geologia și agricultura. Pe planul conlucrării în domeniul cercetării și folosirii spațiului cosmic în scopuri pașnice, complexul de aparate realizat în România pentru înzestrarea satelitului artificial al Pămîntului „Intercosmos" s-a bucurat de înalta apreciere a specialiștilor sovietici. Conlucrarea în domeniul științei se răsfrînge, de asemenea, asupra matematicii și fizicii, geofizicii, științelor economico-sociale. În același timp, **se îmbogățește continuu și se diversifică colaborarea în domeniul CULTURII ȘI ARTEI.** Tradiționalelor festivaluri ale filmului, dramaturgiei, muzicii, schimburilor de ansambluri artistice, de expoziții, organizate reciproc în țările noastre cu o frecvență sporită de la an la an, li s-au adăugat în ultima vreme noi acțiuni de colaborare pe planul literaturii, mijloacelor de informare în masă, televiziunii și radiodifuziunii, culturii fizice și sportului — toate acestea constituind factori importanți de apropiere și mai bună cunoaștere, pentru întărirea prieteniei și stimei dintre popoarele noastre.

O importantă contribuție la dezvoltarea prieteniei și colaborării româno-sovietice revine **întîlnirilor între factori de răspundere din diferite domenii de activitate pe linie de partid și de stat, consultărilor bilaterale și în cadru multilateral pe probleme ce interesează țările noastre, vizitelor reciproce pentru schimb de experiență în cele mai variate sectoare ale construcției socialiste și comuniste.** În acest sens, întîlnirile prietenești de la București și, recent, de la Baku dintre reprezentanții tineretului român și tineretului sovietic s-au înscris ca importante contribuții la mai buna cunoaștere reciprocă a preocupărilor tinerei generații din cele două țări, ale celor două popoare angajate în înfăptuirea programelor constructive ale partidelor noastre.

Paleta atît de vastă a colaborării fertile româno-sovietice pe plan bilateral este îmbogățită în mod fericit de **CONLUCRAREA DINTRE ȚĂRILE NOASTRE ÎN VIAȚA INTERNAȚIONALĂ,** unde România și Uniunea Sovietică, alături de celelalte țări socialiste, de forțele progresiste, democratice, antiimperialiste, acționează pentru afirmarea tot mai puternică a cursului spre destindere în Europa și în lume, pentru dezarmare, pentru pace și colaborare între toate popoarele.

Acționînd neabătut pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie, colaborare multilaterală și solidaritate între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, între România și U.R.S.S., partidul și statul nostru nutresc ferma convingere că aceasta **corespunde intereselor supreme ale popoarelor român și sovietic, servește cauzei socialismului și comunismului, înscriindu-se, totodată, ca o contribuție de seamă la cauza unității tuturor țărilor socialiste, la promovarea unor relații noi între state, în interesul socialismului și păcii, colaborării și înțelegerii internaționale.**

Al. CÂMPEANU

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Expresie a voinței marii majorități a țărilor membre ale Națiunilor Unite

Consiliul de Securitate a adoptat sancțiuni obligatorii împotriva regimului rasist de la Pretoria

Intervenția reprezentantului României

NAȚIUNILE UNITE 4. — De la trimisul nostru special : Consiliul de Securitate a adoptat, vineri, în unanimitate, o importantă rezoluție prin care se instituie un embargo obligatoriu asupra livrărilor de arme, muniții și alte materiale de război către Republica Sud-Africană. Considerînd că achiziționarea de armament de către R.S.A. constituie o amenințare la adresa menținerii păcii și securității internaționale, rezoluția cere tuturor statelor membre sau nemembre ale O.N.U. să pună capăt aranjamentelor contractuale încheiate în acest sens cu Africa de Sud. În mod expres, se cere tuturor statelor să se abțină de la orice cooperare cu R.S.A. în fabricarea și dezvoltarea armelor nucleare. Secretarul general al O.N.U. urmează să raporteze consiliului asupra îndeplinirii acestei rezoluții, primul raport urmînd să fie înaintat nu mai tîrziu de 1 mai 1978.

Imediat după vot, președintele în exercițiu al Consiliului de Securitate, Mansur Rashid Kikhia (Libia), a dat cuvîntul secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, care a declarat că **este pentru prima dată în existența de 32 de ani a O.N.U. cînd se adoptă o rezoluție prevăzînd sancțiuni împotriva unui stat membru, aceasta constituind un eveniment istoric.** Subliniind unanimitatea cu care a fost adoptată rezoluția, secretarul general al O.N.U. a arătat că **această măsură s-a impus ca rezultat al politicii de apartheid a R.S.A., care violează flagrant drepturile omului și primejduiește pacea internațională.**

Luînd cuvîntul după adoptarea rezoluției, **reprezentantul României** în Consiliul de Securitate, ambasadorul Ion Datcu, a arătat că prin aceasta se înlătură, cel puțin în parte, impresia negativă determinată de respingerea, cu cîteva zile în urmă, a trei din cele patru proiecte de rezoluție prezentate de membrii africani ai consiliului.

România — a arătat vorbitorul — a sprijinit și sprijină propunerile africane, considerînd că este de datoria Consiliului de Securitate să adopte măsuri ferme și practice, menite să constringă regimul Vorster să renunțe la politica sa inumană de apartheid și să pună capăt acțiunilor agresive împotriva statelor vecine. Recentele evoluții din Africa de Sud arată, fără putință de îndoială, că regimul de la Pretoria nu înțelege să asculte vocea rațiunii, că se încăpățînează în a desfășura o politică avînd drept caracteristică negarea brutală a drepturilor fundamentale ale poporului sud-african, violînd, astfel, principiile și scopurile Cartei Națiunilor Unite.

Votul de astăzi, a subliniat ambasadorul român, prezintă o semnificație deosebită, fiind pentru prima dată cînd se decide de către consiliu instituirea de sancțiuni obligatorii în virtutea capitolului al VII-lea al Cartei — contra unui stat membru care persistă în violarea pe scară largă a principiilor O.N.U. Rezoluția adoptată reprezintă expresia voinței marii majorități a statelor membre de a nu slăbi presiunile politice împotriva regimului rasist de la Pretoria, pînă cînd acesta nu va abandona politica sa de apartheid.

Au mai luat cuvîntul reprezentanții Republicii Panama, Franței, S.U.A., Venezuelei, Marii Britanii, Uniunii Sovietice, Beninului, Canadei, R.F. Germania, Pakistanului și Indiei, care au exprimat satisfacția pentru adoptarea rezoluției.

La invitația președintelui consiliului, au rostit scurte declarații reprezentanții celor două organizații ale mișcării de eliberare a populației africane din R.S.A., respectiv Congresul Național African și Congresul Pan-African din Azania (Africa de Sud), care, salutînd măsura adoptată, au subliniat, totodată, necesitatea completării acesteia cu noi acțiuni hotărîte, pe linia afirmării aspirațiilor de libertate și dezvoltare de sine stătătoare ale populației africane majoritare.

Resursele atomului — în slujba progresului economic și social

România se pronunță în favoarea elaborării unui cod de principii echitabile ale cooperării internaționale în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice

Una dintre problemele majore abordate la actuala sesiune a Adunării Generale este cea a cooperării internaționale în domeniul energiei și, cu precădere, folosirea inepuizabilei resurse pe care o constituie forța atomului. În acest sens, se reliefează ca un aspect fundamental preocuparea țărilor în curs de dezvoltare — marea majoritate a țărilor membre ale O.N.U. — de a avea acces la tehnologia nucleară, înlăturîndu-se barierele artificiale existente. Asemenea probleme au fost puse în evidență și cu prilejul examinării în Adunarea Generală a O.N.U. a raportului Agenției Internaționale pentru Energia Atomică prezentat de directorul general al A.I.E.A., Sigvard Eklund.

Subliniind, în cadrul dezbaterilor pe marginea raportului, că principala preocupare a comunității internaționale în actuala perioadă o reprezintă eforturile vizînd edificarea unei noi ordini economice internaționale, lichidarea fenomenului subdezvoltării, reprezentantul român a arătat că **una din condițiile fundamentale pe care le presupune acest proces este asigurarea tuturor statelor — în primul rînd a celor în curs de dezvoltare — cu necesarul de energie care să permită avansarea lor pe calea progresului economic și social.**

Este de înțeles că înfăptuirea oricăror programe naționale de dezvoltare a energeticii nucleare nu se poate baza decît pe efortul material și uman al fiecărui popor. Dar evoluția energeticii nucleare în ultima perioadă, perspectivele creșterii sale rapide în viitor subliniază, totodată, rolul major ce revine cooperării internaționale în promovarea aplicațiilor pașnice ale energiei nucleare, atît în energetică, cît și în agricultură, hidrologie și în alte sectoare, Agenția Internațională pentru Energia Atomică fiind creată tocmai în acest scop.

Reafirmînd dorința României de a se elabora și transpune în viață, în cadrul A.I.E.A., măsurile și acțiunile necesare pentru ca cel de-al treilea deceniu de existență al agenției să devină **„Deceniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice“**, vorbitorul a arătat, în încheiere, că țara noastră se pronunță în favoarea elaborării unui **cod de principii echitabile ale cooperării internaționale în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice**, astfel ca această cucerire a geniului uman să servească plenar intereselor de pace și prosperitate ale tuturor popoarelor.

LA REUNIUNEA DE LA BELGRAD

Dezbateri privind aspectele mediteraneene ale securității și cooperării în Europa

BELGRAD. — Trimisul special Agerpres transmite : În ultimele trei ședințe ale grupului de lucru privind aspectele securității și cooperării în zona Mării Mediterane, în cadrul reuniunii de la Belgrad a reprezentanților țărilor participante la Conferința general-europeană, pentru a doua oară au fost prezentate contribuții ale țărilor mediteraneene nesemnatare ale Actului final, respectiv Algeria, Egipt, Israel, Liban, Maroc, Siria și Tunisia. Ca și în primele lor intervenții din plenară, reprezentanții țărilor respective au evocat legăturile tradiționale de cooperare pe multiple planuri existente între țările din sudul Mediteranei și țările continentului european, subliniind interesul lor pentru dezvoltarea și diversificarea colaborării în domeniile economiei, comerțului, științei, tehnicii, mediului înconjurător, educației și culturii. Vorbitorii au relevat că acest interes pentru dezvoltarea cooperării cu țările europene nu este o chestiune de conjunctură, ci, dimpotrivă, își găsește expresia în dorința politică atît a țărilor sud-mediteraneene, cît și a celor europene de a diversifica și consolida raporturile lor de cooperare, că el decurge din necesitatea participării unui număr cît mai mare de țări la soluționarea problemelor complexe care confruntă în prezent comunitatea internațională, cum sînt cele ale securității, dezarmării și instaurării unei noi ordini economice internaționale.

În cadrul dezbaterilor au luat, de asemenea, cuvîntul reprezentanții României, Iugoslaviei și Maltei.

În cuvîntul său, șeful delegației române, ambasadorul Valentin Lipatti, a apreciat noile contribuții prezentate în organul de lucru subsidiar privind Mediterana de către țările mediteraneene nesemnatare și a subliniat că intervențiile lor conțin numeroase idei și sugestii menite să contribuie la dezvoltarea în continuare a raporturilor de colaborare dintre țările continentului și cele din sudul Mediteranei. Șeful delegației române a menționat că propunerile prezentate în intervențiile respective vor trebui să fie examinate cu atenție și interes în grupul de lucru privind Mediterana, astfel ca prin hotărîrile pe care le va adopta reuniunea de la Belgrad să fie aduse noi contribuții la promovarea dimensiunii mediteraneene a securității și cooperării în Europa. El a arătat, de asemenea, că delegația română va participa activ la discuțiile ce vor avea loc în continuare în acest organ de lucru.

OLANDA

Criza de guvern continuă

HAGA 4 (Agerpres). — Partidul Creștin Democrat din Olanda a respins propunerile prezentate de premierul desemnat, Joop den Uyl, privind personalitățile care urmau să facă parte din viitorul guvern. Ca urmare a acestui refuz, criza guvernamentală din Olanda, declanșată cu aproape cinci luni în urmă, nu a putut fi rezolvată.

Observatorii politici din Haga apreciază că Joop den Uyl va cere șefului statului să-l desărcineze pentru a treia oară de misiunea alcătuirii unui guvern de coaliție.

Perspective favorabile dezvoltării relațiilor economice între România și S. U. A.

Încheierea sesiunii Comisiei mixte româno-americane

WASHINGTON 4 (Agerpres). — În capitala S.U.A. s-a încheiat cea de-a IV-a sesiune a Comisiei mixte româno-americane, constituită în conformitate cu Declarația comună asupra cooperării economice, industriale și tehnice între Republica Socialistă România și Statele Unite ale Americii din 5 decembrie 1973.

Delegația română a fost condusă de Ion Pățan, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, iar delegația americană de Juanita Kreps, secretarul pentru comerț, care a prezidat ședințele plenare ale comisiei.

În cadrul lucrărilor comisiei s-a reafirmat dorința ambelor țări de a dezvolta relațiile economice româno-americane, în interesul popoarelor lor și al cauzei cooperării internaționale.

Constatînd **creșterea relațiilor economice reciproce în ultimii ani, cele două părți au exprimat dorința de a realiza mai înainte de 1980 obiectivul de un miliard dolari în schimburile economice.** În acest scop, ele au căzut de acord să încurajeze și să faciliteze încheierea de contracte pe termen lung între firme, companii și organizații economice din cele două țări. În același timp, în conformitate cu prevederile Acordului comercial, cele două părți au convenit să ia măsuri pe mai departe pentru a facilita activitatea firmelor și a reprezentanților lor. Comisia a luat notă de progresele realizate în cooperarea economică, industrială și tehnică, în special în domeniile electronicii, construcțiilor de mașini, chimiei, metalurgiei etc. **Pe baza realizărilor actuale și în lumina perspectivelor de dezvoltare pe mai departe a comerțului și relațiilor economice dintre Republica Socialistă România și Statele Unite ale Americii, cele două părți au convenit să ia măsuri, în continuare, pentru a informa industriile lor asupra posibilităților largi de cooperare industrială, bilaterală și pe terțe piețe, inclusiv constituirea de societăți mixte. Ele au convenit, de asemenea, să examineze în continuare posibilitățile existente și problemele pe care le implică realizarea unor astfel de eforturi comune, în scopul de a facilita asemenea acțiuni.**

În cadrul actualei sesiuni a comisiei, reprezentanții ambelor secțiuni ale Consiliului economic româno-american au prezentat rapoarte asupra activității lor în perioada de la ultima sesiune.

S-a convenit ca cea de-a V-a sesiune a Comisiei economice mixte româno-americane să aibă loc la București în 1978.

★

Tovarășul Ion Pățan s-a întîlnit, cu prilejul prezenței la Washington, cu R. Bergland, ministrul agriculturii, și A. Solomon, ministru adjunct pentru problemele monetare la Departamentul trezoreriei, precum și cu senatorii E. Kennedy, H. Jackson și A. Ribicoff și membrii Camerei Reprezentanților P. Findley, M. Fenwick și S. Solarz. Au fost discutate aspecte ale dezvoltării colaborării bilaterale româno-americane și alte probleme de interes reciproc.

Tovarășul Ion Pățan a avut, de asemenea, convorbiri cu A. Scheier, președintele consiliului „Apelul pentru conștiință“ din S.U.A. și președinte al Comitetului american pentru ajutorarea sinistraților de pe urma cutremurului din România, și W. Korey, director pentru problemele internaționale al organizației B'nai B'rith“.

agențiile de presă transmit:

Convorbiri iordaniano-pakistaneze. Vineri la Amman s-au desfășurat convorbiri între regele Hussein al Iordaniei și administratorul-șef al legii marțiale din Pakistan, Ziaul Haq. În cadrul discuțiilor au fost examinate probleme privind situația actuală internațională și evoluția relațiilor bilaterale.

Într-o declarație a Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Austria sînt condamnate încercările de a arunca principala povară a dificultăților financiare pe umerii oamenilor muncii, încercări ce își găsesc expresia în majorarea impozitelor și în reducerea substanțială a alocațiilor pentru nevoile sociale prevăzute de bugetul pe anul 1978, propus de guvern.

Relații diplomatice, la nivel de ambasadă, au hotărît să stabilească Norvegia și Republica Populară Angola. Relațiile dintre cele două țări vor avea la bază principiile respectului reciproc, al suveranității naționale, integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne și egalității în drepturi, se arată în comunicatul publicat în capitala norvegiană.

Încercare de lovitură de stat în Honduras. În capitala Republicii Honduras s-a anunțat oficial că forțele armate au dejucat o încercare de lovitură de stat îndreptată împotriva guvernului generalului Juan Melgar Castro. Potrivit comunicatului oficial, încercarea de lovitură de stat a fost pusă la cale de un grup avînd o orientare politică de dreapta, și ai cărui lideri au fost arestați. Șeful statului, generalul Juan Melgar Castro, i-a succedat la putere, în aprilie 1976, generalului Oswaldo Lopez Arellano. El promovează o politică de reforme vizînd dezvoltarea economică independentă a țării.

Protocol chino-vietnamez. La Pekin a fost semnat un protocol cu privire la planul de cooperare științifică și tehnică pe perioada 1977—1978 între Republica Populară Chineză și Republica Socialistă Vietnam.

O nouă reuniune a delegațiilor U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii, participante la tratativele privind elaborarea unui tratat referitor la interzicerea generală și totală a experiențelor cu arma nucleară, a avut loc la Geneva.

„Podul unității“. Într-o declarație făcută la Maputo, ministrul mozambican pentru lucrări publice și locuințe, Juliano Carrilho, a anunțat că au fost elaborate proiectele finale privind construirea „Podului unității“, peste rîul Rovuma, care va face legătura între Mozambic și Tanzania. Costul construcției este evaluat la peste 3 milioane dolari.

Dejucarea unui complot în Madagascar. Președintele Republicii Democratice Madagascar, Didier Ratsiraka, a declarat, într-o cuvîntare rostită la o adunare publică în localitatea Tamatave, că a fost dejucat un complot inspirat de autoritățile rasiste din Africa de Sud, informează agenția France Presse. Ratsiraka a relevat că autorii complotului vizau organizarea unor acte de subversiune pentru a provoca dezordini în Madagascar. El a precizat că este în curs o anchetă în această acțiune.

Deficitul comercial al Pieței comune în prima jumătate a acestui an a fost de 8,5 miliarde dolari, față de 8,3 miliarde dolari în aceeași perioadă a anului 1976, s-a anunțat vineri la Bruxelles. Importurile C.E.E. au totalizat, în primele șase luni ale anului, 193 miliarde dolari, iar exporturile — 184,5 miliarde dolari.

O grevă națională a muncitorilor metalurgiști au anunțat pentru primele zile ale lunii viitoare cele trei mari centrale sindicale italiene — C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. Greva se va desfășura în semn de protest împotriva „politicii recesioniste“ promovate de guvern și a concedierilor masive la care procedează o serie de mari întreprinderi industriale.

În perspectiva aderării Spaniei la C.E.E. Președintele guvernului spaniol, Adolfo Suarez, a avut vineri, la Bruxelles, convorbiri cu Roy Jenkins, președintele Comisiei Pieței comune, și Lorenzo Natali, membru al acestui organism însărcinat cu problemele privind aderarea de noi membri. Au fost abordate cu acest prilej modalitățile de începere și desfășurare a negocierilor asupra problemelor legate de aderarea Spaniei la Piața comună.

Șomajul în Chile. Un raport al sindicatelor chiliene arată că 30 la sută din populația activă a țării se află în stare de șomaj, iar 21 la sută din populația totală trăiește într-o situație de extremă sărăcie.

Cocaină confiscată în Columbia. La o fermă din Caucasia, în nord-vestul Columbiei, au fost confiscate 331 kilograme de cocaină. În această regiune, armata columbiană a confiscat, pe parcursul ultimelor săptămîni, 432 kilograme de cocaină.

Rezervele mondiale de petrol

Țările membre ale O.P.E.C. și-au dezvoltat în 1976 producția de petrol, ca și cercetările destinate descoperirii de noi rezerve — se arată în raportul anual al organizației, dat publicității la Viena. În 10 din cele 13 țări membre au fost descoperite noi zăcăminte. Totuși, rezervele mondiale cunoscute la începutul anului acesta totalizau doar 652 miliarde de barili (un baril este echivalent cu aproximativ 160 litri), față de 666 miliarde de barili, cu un an înainte. În ce privește rezervele mondiale cunoscute de gaze, acestea au crescut cu 3 la sută.

Raportul menționează că producția de țiței a lumii, care provine în proporție de 53,7 la sută din țările membre ale O.P.E.C., a sporit anul trecut cu 7,8 la sută, atingînd 57 milioane de barili pe zi. Pe țări, cea mai mare creștere de producție — 30,6 la sută — a fost înregistrată de Libia, căreia îi revine 3,6 la sută din producția lumii. Relevînd că în 1976 O.P.E.C. nu a procedat la nici o majorare de prețuri la produsele petroliere, raportul menționează crearea fondului special de 800 milioane dolari, destinat ajutorării țărilor în curs de dezvoltare.

Conferința de la Geneva reclamă o pregătire temeinică

— declară președintele Egiptului

CAIRO. — Președintele Egiptului, Anwar El Sadat, a declarat că este necesar să se creeze un „comitet de lucru“ care să elaboreze ordinea de zi și să facă pregătiri adecvate pentru Conferința de la Geneva asupra Orientului Mijlociu. În caz contrar, țara sa nu va participa la această conferință preconizată să aibă loc pînă la sfîrșitul acestui an. „Din păcate — a spus președintele Sadat — se crede că pregătirile se referă la procedură. Dar eu susțin că ele trebuie să se concentreze asupra problemelor de substanță, deoarece nu putem continua discuțiile privind procedura timp de 10 ani, fără să abordăm problemele esențiale“.

Noi măsuri represive ale autorităților sud-africane

PRETORIA 4 (Agerpres). — În încercarea de a pune capăt acțiunii de boicotare a școlilor din Soweto, care în unele cazuri a început în luna august, autoritățile rasiste sud-africane au anunțat vineri că vor lua noi măsuri abuzive împotriva celor ce refuză să se prezinte la cursuri.

După cum s-a mai anunțat, în această săptămînă aproximativ 80 000 de elevi și studenți de culoare din Soweto nu s-au prezentat la examenele de sfîrșit de an, în semn de protest față de sistemul de bantustanizare a școlilor sud-africane.

Comentînd efectul pe care îl va avea măsura anunțată, agențiile internaționale de presă reamintesc că în luna august, cînd studenții au ignorat avertismentele autorităților, școlile au fost plasate sub controlul autorităților de la Pretoria. Totuși, numărul celor care s-au alăturat acestei forme de protest a populației de culoare împotriva rînduielilor rasiste a sporit considerabil.

PROCESE ÎNNOITOARE PE MERIDIANELE LATINO-AMERICANE

Transformările economice progresiste — suport al dezvoltării independente

Un studiu publicat recent de C.E.P.A.L. (Comisia Economică a O.N.U. pentru America Latină) analizează, pe baza datelor statistice referitoare la anul 1976, trăsăturile caracteristice ale proceselor de dezvoltare pe continentul de la sud de Rio Grande. Documentul constată că, în linii mari, economiile latino-americane se află în curs de a depăși faza cea mai acută a dificultăților cu care au fost confruntate începînd din 1974—1975, *cînd asupra țărilor continentului s-au repercutat ascuțit consecințele grave ale crizei economice și financiare din ansamblul lumii capitaliste.*

Tendințele de redresare semnalate sînt ilustrate sintetic de datele comparative furnizate de C.E.P.A.L. privind ritmul mediu al creșterii economice : **în 1976, produsul național brut al țărilor latino-americane a sporit cu 4,2 la sută față de 2,6 la sută în 1975.** În unele țări, ritmul a fost mai mare decît cel mediu (Venezuela — 7,2 la sută ; Ecuador — 6,8 la sută ; Columbia — 5,2 la sută) : în altele s-a situat sub cifra medie (Peru — 3 la sută ; Uruguay — 2,8 la sută), iar în Argentina s-a înregistrat o scădere de 2,9 la sută față de 1975.

Fenomenul revenirii, pe ansamblul continentului, la creșteri ale ritmului de dezvoltare, după o perioadă de stagnare, nu poate fi explicat doar prin acțiunea unor factori conjuncturali cu rol secundar, ci se leagă de **influențele pozitive exercitate de unele din noile structuri ale economiilor latino-americane.** Așa cum constată și documentul C.E.P.A.L., **„redresarea se datorește transformărilor structurale produse în diversele economii naționale“.** De altfel, numeroși experți latino-americani consideră că efectele recesiunii ar fi fost cu mult mai grave și s-ar fi repercutat pe o perioadă mai îndelungată, dacă nu s-ar fi resimțit urmările pozitive ale procesului de transformare a structurilor economice. Căci, în condițiile vechilor structuri — caracterizate printr-o slabă dezvoltare a forțelor de producție, prin acapararea principalelor resurse de către monopolurile străine, prin impunerea de către acestea a unor raporturi de dependență — erau frînate posibilitățile luării unor decizii suverane de către țările latino-americane în legătură cu conținutul și direcțiile progresului economic și social. **Schimbările structurale intervenite au modificat într-o mare măsură aceste condiții, creînd un cadru adecvat pentru promovarea propriilor interese de dezvoltare și, totodată, pentru depășirea dificultăților care se ivesc.**

În ce constau aceste schimbări sau transformări, apreciate ca „structurale“ — deși nu întotdeauna este vorba de veritabile și radicale prefaceri calitative ?

În primul rînd este vorba de faptul că **un mare număr de state latino-americane au restrîns aria raporturilor de dependență prin recucerirea suveranității asupra unora din cele mai importante resurse naturale,** care au fost reintegrate în patrimoniile naționale. În prezent, petrolul, mari zăcăminte de minereu de fier, cupru, zinc, bauxită, cărbune și altele sînt exploatate și valorificate de întreprinderi de stat. Numai în ultimii trei ani, un șir de țări latino-americane (Venezuela, Ecuador, Guyana, Jamaica, Trinidad Tobago, Columbia) au naționalizat sectoare importante ale bogățiilor naturale și întreprinderi de prelucrare a acestora. Prin etatizări și alte forme de instaurare a controlului național asupra exploatării și valorificării resurselor primare are loc procesul de emancipare de sub dominația neocolonialistă în țările Americii Latine, de limitare a posibilităților de imixtiune în treburile lor interne.

Ca urmare a extinderii suveranității naționale asupra resurselor naturale, s-au creat condiții pentru **amplificarea și modernizarea construcției industriale, cu un rol esențial în fortificarea întregii economii.** Programele de dezvoltare care sînt în curs de înfăptuire în aceste țări au ca obiectiv central **industrializarea, cu accent pe valorificarea superioară a materiilor prime naționale.** Au apărut și se dezvoltă ramuri industriale, moderne — metalurgia, petrochimia, chimia, construcțiile de mașini. O atenție crescîndă se acordă producției de oțel. Institutul latino-american al oțelului și fierului apreciază că producția de oțel a continentului — 40 de milioane de tone în prezent — va atinge 51 468 000 tone în 1980 și 90 880 000 de tone în 1985. Așa cum foarte sugestiv s-a arătat la o reuniune a S.E.L.A. (Sistemul Economic Latino-American), **procesul de maturizare industrială a deschis larg în fața țărilor de pe continent „magistrala“ dezvoltării economice independente.**

Totodată, creșterea și diversificarea producției naționale și, în primul rînd, a celei industriale determină **mutații sensibile și în structura schimburilor economice ale țărilor latino-americane.** În exporturile lor, alături de materiile prime, care continuă să aibă o pondere însemnată, își fac loc și produsele manufacturate, realizate de tinerele industrii naționale. Din statisticile C.E.P.A.L. rezultă că, în 1976, valoarea exporturilor latino-americane a crescut, în medie, cu 13 la sută, față de 1975, iar deficitul balanței comerciale a fost redus de la 8,5 miliarde de dolari la 4,5 miliarde. Paralel cu creșterea volumului mărfurilor exportate și diversificarea nomenclatorului lor, are loc și **o extindere a listei partenerilor comerciali, care cuprinde țări din zone geografice diferite.**

Toate aceste schimbări de structură care au avut loc în ultima vreme în țările latino-americane — și nu ne-am referit decît la cîteva din cele mai importante — au deschis căi noi pentru desfășurarea eforturilor proprii — factor prioritar al dezvoltării — au consolidat suveranitatea națională și, implicit, capacitatea de decizie autonomă, dovedindu-se pîrghii hotărîtoare pentru depășirea dificultăților apărute și stimularea în continuare a progresului economic. Tocmai în acest sens, studiul C.E.P.A.L. amintit mai sus explică „recuperarea dinamismului dezvoltării în America Latină“ printr-o „mai mare robustețe **a economiilor latino-americane, bazată, în esență, pe diversificarea sistemului productiv și, în mod deosebit, a activităților industriale, ca urmare a schimbărilor de structură“** ; iar raportul anual al B.I.D. (Banca Interamericană pentru Dezvoltare) constată că în America Latină evitarea unor repercusiuni mai grave ale recesiunii generate de factori externi **trebuie atribuită schimbărilor prin care au trecut economiile latino-americane, „ca rezultat al diversificării structurilor productive“.**

Evident, formele de manifestare și intensitatea acestor transformări diferă de la țară la țară, în funcție de particularitățile economice, social-politice și culturale ale fiecăreia, dar, la scara întregului continent, ele exprimă preocupări și obiective similare în lupta pentru lichidarea subdezvoltării și a cauzei sale principale — dominația străină. Tocmai aceste preocupări convergente configurează și direcțiile principale ale schimbărilor de structură pe ansamblul economiilor latino-americane.

Procesele de reînnoire a structurilor nu se desfășoară — așa cum este știut — pe un teren neted, neaccidentat. Analiza evoluțiilor economice latino-americane nu poate eluda **un șir de probleme majore încă nesoluționate,** dintre care unele sînt consemnate și în studiul C.E.P.A.L. sau raportul B.I.D. : nivelul ridicat al datoriilor externe latino-americane (79 miliarde de dolari), recrudescența inflației în unele țări, dificultățile întîmpinate în finanțarea unor noi investiții productive, în timp ce sume mari trebuie alocate pentru importuri de alimente, creșterea medie a producției agricole fiind sub media sporului demografic.

În acest sens, programele de dezvoltare, elaborate în mai multe țări pentru o perioadă mai lungă, prevăd **înfăptuirea unor transformări mai profunde,** respectiv, folosirea rațională, chibzuită, a resurselor naturale, prelucrarea materiilor prime naționale, dezvoltarea capacităților industriale, efectuarea de reforme agrare și stimularea creșterii productivității în agricultură, accentuarea preocupării pentru formarea cadrelor naționale, extinderea relațiilor economice externe, lărgirea colaborării și cooperării cu celelalte țări în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii.

În aceste condiții, **în țările latino-americane dobîndește un tot mai larg teren ideea că obiectivul dezvoltării continue a economiilor lor naționale, al lichidării decalajelor care le despart de țările industriale se poate atinge numai în condițiile instaurării unei noi ordini economice mondiale.** În concluziile ultimei sesiuni a C.E.P.A.L. sînt expuse o serie de considerații și argumente în legătură cu interacțiunea necesară dintre eforturile proprii ale țărilor în curs de dezvoltare, de importanță hotărîtoare pentru progresul lor, și o cooperare largă între state, așezată pe principiile echității și avantajului reciproc, corespunzător cerințelor unei ordini economice mondiale care să contribuie efectiv la lichidarea împărțirii lumii în țări bogate și țări sărace, la stimularea dezvoltării tuturor statelor.

Eugen POP

DE PRETUTINDENI

● **PĂMÎNTUL — O SUPERCENTRALĂ ELECTRICĂ.** Doi ingineri sovietici, frații Vladimir și Boris Bogoslovski, propun construirea unei instalații cu ajutorul căreia să se obțină energie electrică din adîncul pămîntului. Ei pornesc de la experiența, făcută în două mine de cărbuni unde au constatat o diferență de sarcină electrică între adîncime și suprafață. Pe această bază, au ajuns la concluzia că nucleul de fuziune al Pămîntului se deplasează sub acțiunea diverselor forțe ca gălbenușul unui ou de găină care este scuturat. Această mișcare ce nu încetează niciodată generează un curent electric resimțit slab la suprafață. Primele calcule arată că utilizarea numai a unei mici părți din energia electrică născută în nucleul lichid al Pămîntului ar fi mai mare de 2 000 de ori decît toate centralele electrice existente în lume.

● **CINEMATOGRAFIA VIETNAMEZĂ.** De la primele sale începuturi și pînă în 1976, cinematografia vietnameză a realizat 62 de filme artistice, 60 de desene animate, 647 de filme documentare, 1 275 de filme științifice. Primul documentar este de fapt un reportaj, realizat „pe viu“ în 1948, în timpul rezistenței anticolonialiste, și intitulat „Victoria de la Moc Hoa“. Realizările cineaștilor vietnamezi le-au adus 60 de premii internaționale.

● **NU MAI TREBUIE SĂ TRĂIASCĂ SUB CLOPOTUL DE PLASTIC.** Un copil din S.U.A., în vîrstă de 6 ani, care s-a născut fără imunizare naturală și care pînă în prezent a trăit sub un clopot de plastic, va putea ieși din această izolare, protejat de un costum special, asemănător celui folosit de astronauții care au participat la experiența Apollo. Costumul a fost conceput de specialiști de la N.A.S.A., fiind confecționat dintr-o singură bucată de cauciuc transparent. Aerul filtrat este pompat înăuntrul costumului cu ajutorul unui tub în formă de cordon ombilical. Copilul, care nu respiră decît aer filtrat și nu consumă decît alimente sterilizate, va putea, acum cel puțin, să se deplaseze în camera lui, să stea la o masă pentru a-și face lecțiile și chiar să se joace cu sora lui.

● **SUB OBSERVAȚIE — POLII SOARELUI !** Nave gemene ale agențiilor spațiale americană și vest-europeană vor participa, pe baza unui proiect comun, la o premieră solară, efectuînd pentru prima oară observarea directă a astrului la cei doi poli. Pînă acum, examinarea directă a soarelui s-a făcut numai în zona ecuatorială a acestuia. Cele două nave vor porni în direcția polilor soarelui în februarie 1983.

● **ROBOTUL DESENATOR.** O societate japoneză a prezentat de curînd un mic robot capabil să efectueze o vastă gamă de operații de desen industrial, teleghidate printr-un minicalculator dotat cu o mare varietate de programe. Cele trei articulații ale mașinii permit robotului reproducerea practic a întregii varietăți de gesturi ale unui om atunci cînd pictează.

● **ACTIVITATEA VULCANULUI ETNA,** reluată după o pauză de mai multe luni, s-a intensificat în cursul nopții de joi spre vineri. „Rîul“ de lavă nou format a atins o lungime de peste doi kilometri și coboară lin spre zonele nelocuite și lipsite de vegetație de la poalele Etnei. La fiecare trei sau cinci minute se aud noi explozii, iar din crater sînt proiectate roci și cenușă. Potrivit declarațiilor specialiștilor de la Institutul internațional de vulcanologie din Catania, erupțiile prezintă aceleași caracteristici ca cele din cursul verii trecute, care nu au durat mai mult de o săptămînă. De asemenea, se precizează că nu există nici un pericol pentru locuitorii satelor din preajmă.

● **POLUAREA MEDITERANEI.** Principalii „vinovați“ pentru poluarea apelor Mediteranei sînt Rhonul și Padul. Aceasta este concluzia unui studiu efectuat, timp de 18 luni, de U.N.E.P. (Programul Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător). Dintre fluviile care se varsă în marea Mediterană, Rhonul și Padul poartă cea mai mare încărcătură de reziduuri industriale și agricole poluante, după ele urmînd Nilul, Ebrul și Tibrul. În concluziile sale, studiul U.N.E.P. recomandă ca țările din bazinul Mediteranei să conlucreze mai activ pentru combaterea poluării apelor acestei mări.

● **CENTRU MEDICAL MONDIAL.** La Londra se va construi un centru mondial de cercetări medicale în legătură cu bolile de ficat. Se crede că acest centru de cercetări — finanțat de Emiratele Arabe Unite — va deveni cea mai importantă instituție internațională pentru investigații în acest domeniu. Centrul va fi condus de medicul englez Roger Williams, unul din pionierii grefelor de ficat în Marea Britanie.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341, București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex : 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360